

שפטים

1:1 ויהי אחר־ימות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל־הפנעני בתחלה להלחם בו: 2 ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את־הארץ בידו: 3 ויאמר יהודה לשמעון אחיו עלה אתי בגורלי ונלחמה בפנעני והלכתי גם־אני אתך בגורלך וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודה ויתן יהוה את־הפנעני והפרוץ בידם ויכום בבזק עשרת אלפים איש: 5 וימצאו את־אדני בזק בבזק וילחמו בו ויכו את־הפנעני ואת־הפרוץ: 6 וינס אדני בזק וירדפו אחריו ויאחזו אתו ויקצצו את־בהנות ידיו ורגליו: 7 ויאמר אדני־בזק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים היו מלקטים תחת שלחני כאשר עשיתי כן שלם־לי אלהים ויביאהו ירושלם וימת שם: 8 וילחמו בני־יהודה בירושלם וילכדו אותה ויכוה לפי־חרב ואת־העיר שלחו באש: 9 ואחר ירדו בני יהודה להלחם בפנעני יושב החר והנגב והשפלה: 10 וילך יהודה אל־הפנעני היושב בחברון ושם־חברון לפנים קרית ארבע ויכו את־ששי ואת־אחימן ואת־תלמי: 11 וילך משם אל־יושבי דביר ושם־דביר לפנים קרית־ספר: 12 ויאמר כלב אשר־יכה את־קרית־ספר וילכדה ונתתי לו את־עכסה בתי לאשה: 13 וילכדה עתניאל בן־קנו אחי כלב הקטן ממנו ויתן לו את־עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת־אביה השדה ותצנח מעל החמור ויאמר־לה כלב מה־לך: 15 ותאמר לו הבה־לי ברכה כי ארץ הנגב נתתני ונתתה לי גלת מים ויתן־לה כלב את־גלת עלית ואת־גלת תחתית: 16 ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את־בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את־העם: 17 וילך יהודה את־שמעון אחיו ויכו את־הפנעני יושב צפת ויחרימו אותה ויקרא את־שם־העיר חרמה: 18 וילכד יהודה את־ענה ואת־גבולה ואת־אשקלון ואת־גבולה ואת־עקרון ואת־גבולה: 19 ויהי יהוה את־יהודה וירש את־החר כי לא להוריש את־ישבי העמק כי־רכב ברזל להם: 20 ויתנו לכלב את־חברון כאשר דבר משה וירש משם את־שלשה בני הענק: 21 ואת־היבوسی ישב ירושלם לא הורישו בני בנימן וישב היבوسی את־בני בנימן בירושלם עד היום הנה: 22 ויעלו בית־יוסף גם־הם בית־אל ויהוה עמם: 23 ויתירו בית־יוסף בבית־אל ושם־העיר לפנים לזו: 24 ויראו השמרים איש יוצא מן־העיר ויאמרו לו הראנו נא את־מבוא העיר ועשינו עמך חסד: 25 ויראם את־מבוא העיר ויכו את־העיר לפי־חרב ואת־האיש ואת־כל־משפחתו שלחו: 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לזו הוא שמה עד היום הנה: 27 ולא־הוריש

מְנַשֶּׁה אֶת־בֵּית־שֹׁאֵן וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־תַּעֲנֹךְ וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי יְבֻלֹם וְאֶת־בְּנֹתֶיהָ וְאֶת־יֹשְׁבֵי
 מִגְדוֹ וְאֶת־בְּנוֹתֶיהָ וַיֹּאמֶר הַכְּנַעֲנִי לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: 28 וַיְהִי כִּי־
 חָזַק יִשְׂרָאֵל וַיִּשֶׁם אֶת־הַכְּנַעֲנִי לְמָס וְהוֹרִישׁ לֹא הוֹרִישׁוּ: ס
 29 וְאִפְרַיִם לֹא הוֹרִישׁ אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַיּוֹשֵׁב בְּגִזְרֹו וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ
 בְּגִזְרֹו: פ 30 זְבוּלֹן לֹא הוֹרִישׁ אֶת־יֹשְׁבֵי קַמְרוֹן וְאֶת־יֹשְׁבֵי
 נְהַלָּל וַיֵּשֶׁב הַכְּנַעֲנִי בְּקִרְבּוֹ וַיְהִיו לְמָס: ס 31 אֲשֶׁר לֹא הוֹרִישׁ
 אֶת־יֹשְׁבֵי עֵכּוֹ וְאֶת־יֹשְׁבֵי צִידוֹן וְאֶת־אֲחֻלַּב וְאֶת־אֲכֻזִּיב וְאֶת־
 חֻלְבָּה וְאֶת־אֲפִיק וְאֶת־רַחֲבִי: 32 וַיֵּשֶׁב הָאֲשֵׁרִי בְּקִרְבֵי הַכְּנַעֲנִי
 יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ כִּי לֹא הוֹרִישׁוּ: ס 33 נִפְתָּלִי לֹא־הוֹרִישׁ אֶת־
 יֹשְׁבֵי בֵּית־שֹׁמֶשׁ וְאֶת־יֹשְׁבֵי בֵּית־עֵנַת וַיֵּשֶׁב בְּקִרְבֵי הַכְּנַעֲנִי יֹשְׁבֵי
 הָאֶרֶץ וַיֵּשֶׁב בֵּית־שֹׁמֶשׁ וּבֵּית־עֵנַת הָיוּ לְהֵם לְמָס: ס 34 וַיִּלְחָצוּ
 הָאֲמֹרִי אֶת־בְּנֵי־דָן הַהֵרָה כִּי־לֹא נָתְנוּ לָרֹדֶת לְעַמְקֵי: 35 וַיֹּאמֶר
 הָאֲמֹרִי לְשִׁבְתָּ בְּהַר־חֶרֶס בְּאֵילֹון וּבִשְׁעָלַיִם וְתִכְבַּד יָד בֵּית־
 יוֹסֵף וַיְהִיו לְמָס: 36 וַיִּגְבֹּל הָאֲמֹרִי מִמַּעֲלָה עֲקֹרְבַיִם מִהַסְּלַע
 וּמַעֲלָה: פ

2:1 וַיַּעַל מִלֶּאד־יְהוָה מִן־הַגִּלְגָּל אֶל־הַבָּכִים וַיֹּאמֶר
 אֲעֲלֶה אִתְּכֶם מִמִּצְרַיִם וְאָבִיא אִתְּכֶם אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 לְאֲבֹתֵיכֶם וְאָמַר לֹא־אֲפַר בְּרִיתִי אִתְּכֶם לְעוֹלָם: 2 וְאַתֶּם לֹא־
 תִּכְרְתוּ בְרִית לְיֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ הַזֹּאת מִזְבַּחוֹתֵיהֶם תִּתְּצוּן וְלֹא־
 שְׁמַעְתֶּם בְּקִלִּי מִהַזֹּאת עֲשִׂיתֶם: 3 וְגַם אָמַרְתִּי לֹא־אֲנַרֵשׁ אֹתֶם
 מִפְּנֵיכֶם וְהָיוּ לְכֶם לְצַדִּיקִים וְאֱלֹהֵיהֶם יִהְיוּ לְכֶם לְמוֹקֵשׁ: 4 וַיְהִי
 כַּדְּבַר מִלֶּאד־יְהוָה אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁאוּ
 הָעָם אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכוּ: 5 וַיִּקְרְאוּ שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא בָכִים וַיִּזְבַּחוּ־
 שֵׁם לַיהוָה: פ 6 וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם וַיֵּלְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ לָרֶשֶׁת אֶת־הָאֶרֶץ: 7 וַיַּעֲבְדוּ הָעָם אֶת־יְהוָה כָּל־יְמֵי
 יְהוֹשֻׁעַ וְכָל־יְמֵי הַזִּקְנָנִים אֲשֶׁר הָאֲרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיִם יְהוֹשֻׁעַ אֲשֶׁר רָאוּ
 אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: 8 וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן־נוּן עֶבֶד יְהוָה בֶּן־מֵאָה וָעֶשֶׂר שָׁנִים: 9 וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בְּגִבְעוֹל
 נַחֲלָתוֹ בְּתַמְנַת־חֶרֶס בְּהַר אֲפֹרִיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גִּעֹשׁ: 10 וְגַם כָּל־
 הַדָּוָר הַהוּא נֹאסְפוּ אֶל־אֲבוֹתָיו וַיִּקֶם דָּוִד אַחֵר אַחֲרֵיהֶם אֲשֶׁר
 לֹא־יָדְעוּ אֶת־יְהוָה וְגַם אֶת־הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל: ס
 11 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ אֶת־הַבַּעֲלִים:
 12 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם הַמוֹצִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיִם אֱלֹהִים אַחֲרֵים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סָבִיבוֹתֵיהֶם
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם וַיִּכְעֶסוּ אֶת־יְהוָה: 13 וַיַּעֲזְבוּ אֶת־יְהוָה וַיַּעֲבְדוּ לְבַעַל
 וּלְעַשְׁתָּרוֹת: 14 וַיַּחַר־אֵף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד־שָׁסִים וַיִּשְׁסוּ
 אוֹתָם וַיִּמְכְּרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב וְלֹא־יָכְלוּ עוֹד לְעַמֵּד לִפְנֵי
 אוֹיְבֵיהֶם: 15 בְּכָל־אֲשֶׁר יֵצְאוּ יַד־יְהוָה הִיִּתְּהֶם לְרַעַה כַּאֲשֶׁר

דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם ויצר להם מאד: 16 ויקם
יהוה שפטים ויושיעום מיד שסיהם: 17 וגם אל שפטיהם לא
שמעו כי זנו אחרי אלהים אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן
הדרך אשר הלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי
הקים יהוה | להם שפטים והיה עם השפט והושיעם מיד
איביהם כל ימי השופט כי ינחם יהוה מנאקתם מפני לחציהם
ודחקיהם: 19 והיה | במות השופט ישבו והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחנות להם לא הפילו
ממעלליהם ומדרךם הקשה: 20 ויחר אף יהוה בישראל ויאמר
יען אשר עברו הגוי הזה את בריתי אשר צויתי את אבותם ולא
שמעו לקולי: 21 גם אני לא אוסיף להוריש איש מפניהם מן הגוים
אשר עזב יהושע וימת: 22 למען נסות בם את ישראל השמרים
הם את דרך יהוה ללכת בם כאשר שמרו אבותם אם לא:
23 וינח יהוה את הגוים האלה לבלתי הורישם מהר ולא נתנם ביד
יהושע: פ 3:1 ואלה הגוים אשר הניח יהוה לנסות בם את
ישראל את כל אשר לא ידעו את כל מלחמות כנען: 2 רק
למען דעת דרות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים
לא ידעום: 3 חמשת | סרני פלשתים וכל הכנעני והצידני והחוי
ישב הר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: 4 ויהיו לנסות
בם את ישראל לדעת הישמעו את מצות יהוה אשר צוה את
אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרב הכנעני החתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי: 6 ויקחו את בנותייהם להם לנשים
ואת בנותייהם נתנו לבניהם ויעבדו את אלהיהם: פ
7 ויעשו בני ישראל את הרע בעיני יהוה וישכחו את יהוה
אלהיהם ויעבדו את הבעלים ואת האשרות: 8 ויחר אף יהוה
בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם נהרים ויעבדו
בני ישראל את כושן רשעתים שמנה שנים: 9 ויזעקו בני ישראל
אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויושיעם את עתניאל בן
קנו אחי כלב הקטן ממנו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את
ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשעתים מלך
ארם ותעז ידו על כושן רשעתים: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה
וימת עתניאל בן קנו: פ
12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה את
עגלון מלך מואב על כי עשו את הרע בעיני יהוה:
13 ויאסף אליו את בני עמון ועמלק ויך את ישראל ויירשו
את עיר התמרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב
שמונה עשרה שנה: ס 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם
יהוה להם מושיע את אהוד בן גרא בן הימיני איש אשר יד מינו
וישלחו בני ישראל בידו מנחה לעגלון מלך מואב: 16 ויעש לו

אהוד חרב וְלָהּ שְׁנֵי פְּיּוֹת נִמְדָּ אַרְכָּה וַיַּחְגֵּר אוֹתָהּ מִתַּחַת לְמַדְיוֹ
 עַל יַרְךְ יְמִינוֹ: 17 וַיִּקְרַב אֶת־הַמִּנְחָה לְעַגְלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב וְעַגְלוֹן
 אִישׁ בְּרִיא מְאֹד: 18 וַיְהִי כַאֲשֶׁר כָּלָה לְהַקְרִיב אֶת־הַמִּנְחָה וַיִּשְׁלַח
 אֶת־הָעַם נְשָׂאֵי הַמִּנְחָה: 19 וְהוּא שָׁב מִן־הַפְּסִילִים אֲשֶׁר אֶת־הַגִּלְגָּל
 וַיֹּאמֶר דְּבַר־סֵתֶר לִי אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הִס וַיֵּצְאוּ מֵעָלָיו כָּל־
 הָעַמְדִים עָלָיו: 20 וְאַהוּד בָּא אֵלָיו וְהוּא יָשָׁב בְּעֵלְיָת הַמִּקְרָה
 אֲשֶׁר־לוֹ לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אַהוּד דְּבַר־אֱלֹהִים לִי אֱלֹהֵי וַיִּקָּם מֵעַל
 הַכֶּסֶּא: 21 וַיִּשְׁלַח אַהוּד אֶת־יָד שְׂמָאלוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַחֶרֶב מֵעַל יַרְךְ
 יְמִינוֹ וַיִּתְקַעָה בְּבִטְנוֹ: 22 וַיָּבֹא גַם־הַנָּצִב אַחֵר הַלֵּהָב וַיִּסְגֵּר הַחֶלֶב
 בְּעַד הַלֵּהָב כִּי לֹא שָׁלַף הַחֶרֶב מִבִּטְנוֹ וַיֵּצֵא הַפֶּרֶשְׁדָּנָה: 23 וַיֵּצֵא
 אַהוּד הַמִּסְדְּרוֹנָה וַיִּסְגֵּר דְּלָתוֹת הָעֲלִיָּה בְּעַדוֹ וְנָעַל: 24 וְהוּא
 יָצָא וְעַבְדָּיו בָּאוּ וַיֵּרְאוּ וַהֲנִיחַ דְּלָתוֹת הָעֲלִיָּה נְעֻלוֹת וַיֹּאמְרוּ אֵךְ
 מִסִּיד הוּא אֶת־רַגְלָיו בַּחֲדָר הַמִּקְרָה: 25 וַיַּחֲלִילוּ עַד־בוֹשׁ וַהֲנִיחַ
 אֵינָנו פֶּתַח דְּלָתוֹת הָעֲלִיָּה וַיִּקְחוּ אֶת־הַמִּפְתָּח וַיִּפְתְּחוּ וַהֲנִיחַ אֲדָנֵיהֶם
 נָפַל אַרְצָה מֵת: 26 וְאַהוּד נִמְלֵט עַד הַתְּמַהֲמָהִם וְהוּא עָבַר אֶת־
 הַפְּסִילִים וַיִּמְלֵט הַשְּׁעִירְתָּה: 27 וַיְהִי בְּבוֹאוֹ וַיִּתְקַע בְּשׁוֹפָר בְּהַר
 אֶפְרַיִם וַיִּרְדּוּ עִמּוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הַהָר וְהוּא לִפְנֵיהֶם: 28 וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים רַדְּפוּ אַחֲרַי כִּי־נָתַן יְהוָה אֶת־אִיְבֵיכֶם אֶת־מוֹאָב בְּיַדְכֶם
 וַיִּרְדּוּ אַחֲרָיו וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְמוֹאָב וְלֹא־נָתַנוּ אִישׁ
 לְעֵבֶר: 29 וַיָּכּוּ אֶת־מוֹאָב בַּעַת הַהִיא כַּעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ כָּל־
 שָׁמֶן וְכָל־אִישׁ חֵיל וְלֹא נִמְלֵט אִישׁ: 30 וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא
 תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקַט הָאָרֶץ שְׂמוֹנִים שָׁנָה: 31 וְאַחֲרָיו הָיָה
 שְׁמֹנֶה בָּן־עֲנַת וַיִּךְ אֶת־פְּלִשְׁתִּים שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ בַּמֶּלֶךְ הַבְּקָר
 וַיִּשַׁע גַּם־הוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל: 32

4:1 וַיִּסְפוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְאַהוּד מֵת:
 2 וַיִּמְכְּרֶם יְהוָה בְּיַד יַבִּין מֶלֶךְ כְּנַעַן אֲשֶׁר מֶלֶךְ בַּחצוֹר וְשֶׁר־צְבָאוֹ
 סִיסְרָא וְהוּא יוֹשֵׁב בַּחֲרֹשֶׁת הַגּוֹזִים: 3 וַיִּצְעֲקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה
 כִּי תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב־בְּרִזְלֵ לּוֹ וְהוּא לַחֵץ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּחֲזָקָה
 עֶשְׂרִים שָׁנָה: 4 וַדְּבוּרָה אִשָּׁה נְבִיאָה אֲשֶׁת לַפִּידוֹת הִיא
 שִׁפְטָה אֶת־יִשְׂרָאֵל בַּעַת הַהִיא: 5 וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־הַתֹּמֶר דְּבוּרָה
 בֵּין הַרְמָה וּבֵין בֵּית־אֵל בְּהַר אֶפְרַיִם וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְמִשְׁפָּט: 6 וַתִּשְׁלַח וַתִּקְרָא לְבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם מִקְדָּשׁ נִפְתָּלִי וַתֹּאמֶר
 אֵלָיו הֲלֹא צָנָה יְהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לָךְ וּמִשְׁכַּת בְּהַר תְּבוֹר וְלִקְחַתָּ
 עִמָּךְ עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ מִבְּנֵי נִפְתָּלִי וּמִבְּנֵי זְבֻלוֹן: 7 וּמִשְׁכַּתִּי אֱלֹהֵי
 אֶל־נַחַל קִישׁוֹן אֶת־סִיסְרָא שֶׁר־צְבָא יַבִּין וְאֶת־רֶכְבוֹ וְאֶת־הַמוֹנוֹ
 וְנִתְּתִיהוּ בְיָדְךָ: 8 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרַק אִם־תִּלְכִי עִמִּי וְהִלַּכְתִּי וְאִם־
 לֹא תִלְכִי עִמִּי לֹא אֵלָי: 9 וַתֹּאמֶר הֲלֹךְ אֵלָי עִמָּךְ אֲפֹס כִּי לֹא
 תְהִיָה תִפְאָרְתְּךָ עַל־הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ כִּי בְיַד־אִשָּׁה יִמְכַר
 יְהוָה אֶת־סִיסְרָא וַתִּקָּם דְּבוּרָה וַתִּלָּךְ עִם־בָּרַק קְדָשָׁה: 10 וַיִּזְעַק

בָּרַק אֶת־זְבוּלָן וְאֶת־נִפְתָּלִי קְדָשָׁה וַיַּעַל בְּרַגְלָיו עֲשֶׂרֶת אֲלָפֵי אִישׁ
 וַתַּעַל עִמּוֹ דְבוּרָה: 11 וַחֲבֵר הַקִּינִי נִפְרָד מִקֵּין מִבְּנֵי חֶבֶן חֲתָן
 מִשָּׂה וַיֵּט אֶהְלֹו עַד־אֶלֹן בְּצַעֲנִים [בְּצַעֲנִים] אֲשֶׁר אֶת־קָדֶשׁ: 12 וַיִּגְדּוּ
 לְסִסְרָא כִּי עָלָה בָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם הַר־תְּבוּר: ס 13 וַיִּזְעַק
 סִסְרָא אֶת־כָּל־רִכְבּוֹ תִשַׁע מֵאוֹת רֶכֶב בְּרוֹל וְאֶת־כָּל־הָעַם אֲשֶׁר
 אִתּוֹ מִחֶרֶשֶׁת הַגּוֹיִם אֶל־נַחַל קִישׁוֹן: 14 וַתֹּאמֶר דְּבָרָה אֶל־בָּרַק
 קוּם כִּי זֶה הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֶת־סִסְרָא בְיַדְךָ הֲלֹא יְהוָה יֵצֵא
 לְפָנֶיךָ וַיִּרַד בָּרַק מִהַר תְּבוּר וְעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ אַחֲרָיו: 15 וַיְהִי
 יְהוָה אֶת־סִסְרָא וְאֶת־כָּל־הָרֶכֶב וְאֶת־כָּל־הַמַּחֲנֶה לְפִי־חֶרֶב
 לְפָנֶי בָרַק וַיִּרַד סִסְרָא מֵעַל הַמַּרְכָּבָה וַיֵּנֶס בְּרַגְלָיו: 16 וּבָרַק
 רָדַף אַחֲרֵי הָרֶכֶב וְאַחֲרֵי הַמַּחֲנֶה עַד חֶרֶשֶׁת הַגּוֹיִם וַיַּפֵּל כָּל־
 מַחֲנֶה סִסְרָא לְפִי־חֶרֶב לֹא נִשְׁאַר עַד־אֶחָד: 17 וְסִסְרָא נָס בְּרַגְלָיו
 אֶל־אֶהֶל יַעַל אִשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי כִּי שָׁלוֹם בֵּין יָבִין מֶלֶךְ־חֲצוֹר וּבֵין
 בֵּית חֶבֶר הַקִּינִי: 18 וַתֵּצֵא יַעַל לִקְרֹאת סִסְרָא וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה
 אֲדֹנָי סוּרָה אֵלַי אֶל־תִּירָא וַיִּסֶר אֵלֶיהָ הָאֶהֱלָה וַתִּכְסְּהוּ בַשְּׂמִיכָה:
 19 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַשְׁקִינִי־נָא מֵעֵשׂ־מִים כִּי צָמֵאתִי וַתַּפְתָּח אֶת־נְאוֹד
 הַחֲלָב וַתִּשְׁקָהוּ וַתִּכְסְּהוּ: 20 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמַד פֶּתַח הָאֶהֱלָ וְהָיָה
 אִם־אִישׁ יָבוֹא וּשְׂאֵלְךָ וְאָמַר הִישָׁפָה אִישׁ וְאָמַרְתָּ אֵינִי: 21 וַתִּקַּח
 יַעַל אִשֶׁת־חֶבֶר אֶת־יָתֵד הָאֶהֱלָ וַתִּשֶׂם אֶת־הַמַּקְבֵּת בְּיָדָהּ וַתָּבוֹא
 אֵלָיו בַּלָּאֵט וַתַּתְקַע אֶת־הַיָּתֵד בְּרִקְתּוֹ וַתִּצְנַח בְּאַרְצָן וְהוּא־נִרְדָּם
 וַיַּעַף וַיָּמָת: 22 וְהָיָה בָרַק רָדַף אֶת־סִסְרָא וַתֵּצֵא יַעַל לִקְרֹאתוֹ
 וַתֹּאמֶר לוֹ לָךְ וְאֶרְאֶךָ אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַתָּה מִבְּקֵשׁ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ
 וְהָיָה סִסְרָא נָפֵל מֵת וְהַיָּתֵד בְּרִקְתּוֹ: 23 וַיִּכְנַע אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַהוּא
 אֶת יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן לְפָנֶי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 24 וַתִּלְךְ יָד בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 הַלּוֹךְ וְקָשָׁה עַל יָבִין מֶלֶךְ־כְּנַעַן עַד אֲשֶׁר הִכְרִיתוּ אֶת יָבִין מֶלֶךְ־
 כְּנַעַן: פ

5:1 וַתִּשַׁר דְּבוּרָה וּבָרַק בֶּן־אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:

2 בַּפְּרָע פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בַּהֲתַנְדֵּב עִם בְּרַכּוֹ יְהוָה:

3 שָׁמְעוּ מַלְכִים הָאֲזִינּוּ רִזְנִים אֲנֹכִי לַיהוָה אֲנֹכִי אֲשִׁירָה

אֲזַמֵּר לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

4 יְהוָה בְּצִאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדְךָ מִשְׁדֵּה אֱדוֹם

אַרְצָן רָעָשָׁה גַם־שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם־עֲבִים נִטְפוּ מַיִם:

5 הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי יְהוָה זֶה סִינֵי מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

6 בִּימֵי שִׁמְגַר בְּנֶעֱנַת בִּימֵי יַעַל חָדְלוּ אַרְחוֹת

וְהִלְכִי נְתִיבוֹת יִלְכוּ אַרְחוֹת עַקְלָקְלוֹת:

7 חָדְלוּ פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ

עַד שִׁקְמַתִּי דְבוּרָה שִׁקְמַתִּי אִם בְּיִשְׂרָאֵל:

8 יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אִזּוֹ לֶחֶם שְׁעָרִים

מִגֵּן אִם־יִרְאֶה וְרִמַּח בְּאַרְבָּעִים אֲלָף בְּיִשְׂרָאֵל:

- 9 לְבִי לְחֻקֵי יִשְׂרָאֵל הַמְתַנַּדְבִּים בְּעַם בְּרַכּוֹ יְהוָה:
- 10 רִכְבִּי אֶתְנוֹת צְחָרוֹת יִשְׁבִי עַל־מִדִּין וְהִלְכִי עַל־דֶּרֶךְ שִׁיחוֹ:
- 11 מִקְּוֵל מְחַצְצִים בֵּין מְשֹׁאֲבִים שֵׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת יְהוָה
צְדָקַת פְּרוֹנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
אֹז יֵרְדוּ לְשַׁעְרִים עִם־יְהוָה:
- 12 עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבַר־שִׁיר
קוּם בָּרַק וּשְׁבֵה שְׁבִיךָ בֶן־אֲבִינַעִים:
- 13 אֹז יֵרֵד שְׂרִיד לְאֲדִירִים עִם יְהוָה יֵרֵד־לִי בַגְּבוּרִים:
- 14 מִנֵּי אֲפָרִים שָׁרְשִׁם בְּעַמְלֵק אַחֲרֶיךָ בְּנִימִין בְּעַמְמִיךָ
מִנֵּי מִכִּיר יֵרְדוּ מְחַקְקִים וּמִזְבוּלָן מִשְׁכִּים בְּשֶׁבֶט סֶפֶר:
- 15 וְשָׂרֵי בִישְׁשָׁכָר עִם־דְּבָרָה וַיִּשְׁשָׁכָר כֵּן בָּרַק בְּעַמְקֵי שְׁלַח בְּרַגְלָיו
בַּפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֲקַי־לֵב:
- 16 לָמָּה יִשְׁבֶּת בֵּין הַמְשַׁפְּתִים לְשִׁמְעַ שְׂרָקוֹת עֲדָרִים
לַפְּלָגוֹת רְאוּבֵן גְּדוּלִים חֲקַי־לֵב:
- 17 גִּלְעָד בַּעֲבַר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן וְדָן לָמָּה יִגּוֹר אֲנִיּוֹת
אֲשֶׁר יֵשֵׁב לְחוּף יַמִּים וְעַל מַפְרָצָיו יִשְׁכּוֹן:
- 18 זְבֻלוֹן עִם חֲרָף נִפְשׁוּ לַמּוֹת וּנְפֹתְלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֵה:
- 19 בָּאוּ מַלְכִים נִלְחָמוּ אֹז נִלְחָמוּ מַלְכֵי כְנַעַן
בַּתְּעַנְדָּה עַל־מֵי מַגְדוֹ בַּצַּע כֶּסֶף לֹא לָקָחוּ:
- 20 מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתֵם נִלְחָמוּ עִם־סִסְרָא:
- 21 נָחַל קִישׁוֹן גִּרְפָּם נָחַל קְדוּמִים נָחַל קִישׁוֹן
הַדֶּרֶךְ נִפְשֵׁי עֹז:
- 22 אֹז הִלְמוּ עַקְבֵי־סוּס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירָיו:
- 23 אֹרוֹ מְרוֹז אָמַר מִלֶּאךָ יְהוָה אֹרוֹ אֲרוֹר יִשְׁבִיָּה
כִּי לֹא־בָאוּ לְעִזְרַת יְהוָה לְעִזְרַת יְהוָה בַּגְּבוּרִים:
- 24 תְּבַרַךְ מְנַשִּׁים יַעַל אֵשֶׁת חֶבֶר הַקִּינִי מְנַשִּׁים בְּאֵהֶל תְּבַרַךְ:
- 25 מִים שָׂאֵל חֶלֶב נִתְּנָה בְּסֶפֶל אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חֲמָאָה:
- 26 יָדָה לִיתֵד תִּשְׁלַחנָה וַיִּמְיֶנָה לְהִלְמוֹת עַמְלִים
וְהִלְמָה סִסְרָא מְחַקָּה רֹאשׁוֹ וּמְחַצָּה וְחִלְפָה רִקְתּוֹ:
- 27 בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל שָׁכַב בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפֵל
בְּאֲשֶׁר כָּרַע שֵׁם נָפֵל שְׂדוּד:
- 28 בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבֵב אִם סִסְרָא בְּעַד הָאֲשֵׁנָב
מִדּוּעַ בִּשְׁשׁ רִכְבוֹ לָבוֹא מִדּוּעַ אַחֲרוֹ פַּעַמֵי מְרַכְבוֹתָיו:
- 29 חֲכָמוֹת שְׂרוֹתֶיהָ תַעֲנִינָה אִף־הִיא תִשָּׁיב אֲמַרְיָה לָהּ:
- 30 הֲלֹא יִמְצְאוּ יַחְלִקוּ שְׁלָל רַחֵם רַחֲמָתִים לְרֹאשׁ גִּבּוֹר
שְׁלָל צְבָעִים לְסִסְרָא שְׁלָל צְבָעִים
רַקְמָה צְבָעֵי רַקְמָתִים לְצוּאֲרֵי שְׁלָל:
- 31 כֵּן יֵאבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ יְהוָה וְאַתְּכִיו כְּצֹאת הַשֶּׁמֶשׁ בַּגְּבֻרָתוֹ
וַתִּשְׁקֹט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים שָׁנָה: פ

6:1 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּתְּנֵם יְהוָה בְּיַד־מִדְיָן
 שִׁבְעַת שָׁנִים: 2 וַתֵּעַז יַד־מִדְיָן עַל־יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי מִדְיָן עָשׂוּ לָהֶם וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמְּנַהֲרוֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים וְאֶת־הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמְּצֻדוֹת:
 3 וְהָיָה אִם־זָרַע יִשְׂרָאֵל וְעָלָה מִדְיָן וַעֲמַלְק וּבְנֵי־קָדֶם וְעָלוּ עִלְיוֹ:
 4 וַיַּחֲנוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁחִיתוּ אֶת־יְבוּל הָאָרֶץ עַד־בּוֹאֵךְ עֶזְרָה וְלֹא־יִשְׁאִירוּ
 מִחַיָּה בְּיִשְׂרָאֵל וְשָׂה וְשׁוֹר וְחִמּוֹר: 5 כִּי הֵם וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ וְאֶהְלִיחֶם
 יָבֹאוּ [וַיָּבֹאוּ] כַּדֵּי־אַרְבֵּה לָרֶב וּלְהֵם וּלְגַמְלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר וַיָּבֹאוּ בָּאָרֶץ
 לְשַׁחֲתָהּ: 6 וַיִּדַל יִשְׂרָאֵל מֵאֵד מִפְּנֵי מִדְיָן וַיִּזְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־
 יְהוָה: פ 7 וַיְהִי כִי־זָעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה עַל אֲדוֹת
 מִדְיָן: 8 וַיִּשְׁלַח יְהוָה אִישׁ נְבִיא אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־
 אָמַר יְהוָה וְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי הָעֹלִיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְאֲצִיא
 אֶתְכֶם מִבֵּית עַבְדִּים: 9 וְאַצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל־
 לְחֻצֵיכֶם וְאֶגְרַשׁ אֹתְכֶם מִפְּנֵיכֶם וְאֶתְנַה לָּכֶם אֶת־אַרְצָם: 10 וְאָמַרְהָ
 לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִירָאוּ אֶת־אֱלֹהֵי הָאֹמְרֵי אֲשֶׁר אַתֶּם
 יוֹשְׁבִים בָּאָרֶץ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי: פ 11 וַיָּבֹא מֶלֶאךָ יְהוָה
 וַיִּשָׁב תַּחַת הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בַּעֲפָרָה אֲשֶׁר לְיוֹאָשׁ אָבִי הָעֶזְרָי וַגְּדַעוֹן
 בְּנוֹ חֲבֹט חֲטִים בְּגַת לְהַנִּיֵּס מִפְּנֵי מִדְיָן: 12 וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה עֲמֹךָ גִּבּוֹר הַחֵיל: 13 וַיֹּאמֶר אֵלָיו גְּדַעוֹן בִּי אֲדֹנָי
 וַיֵּשׁ יְהוָה עִמָּנוּ וְלָמָּה מִצָּאֲתָנוּ כָּל־זֹאת וְאֵיךְ כָּל־נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
 סִפְרוּ־לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ לֵאמֹר הֲלֹא מִמִּצְרַיִם הֵעֵלָנוּ יְהוָה וְעַתָּה נִשְׁשָׁנוּ
 יְהוָה וַיִּתְּנֵנוּ בְּכַף־מִדְיָן: 14 וַיִּפֶן אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכַחֲךָ זֶה
 וְהוֹשַׁעְתָּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּף מִדְיָן הֲלֹא שְׁלַחְתִּיךָ: 15 וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 בִּי אֲדֹנָי בְּמָה אוֹשִׁיעַ אֶת־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲלֹפֵי הַדָּל בַּמִּנְשָׁה וְאֲנֹכִי
 הַצֶּעִיר בְּבֵית אָבִי: 16 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כִּי אֶהְיֶה עִמָּךְ וְהִכִּיתִי
 אֶת־מִדְיָן כְּאִישׁ אֶחָד: 17 וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־נָא מִצָּאֲתִי חָן בְּעֵינֶיךָ
 וְעֲשִׂיתָ לִּי אוֹת שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִמִּי: 18 אֵל־נָא תִמַּשׁ מִזֶּה עַד־בְּאֵי
 אֵלֶיךָ וְהִצַּאתִי אֶת־מִנְחָתִי וְהִנַּחְתִּי לְפָנֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֲשַׁב עַד
 שׁוֹבֶיךָ: 19 וַגְּדַעוֹן בָּא וַיַּעַשׂ גְּדֵי־עִזִּים וְאִי־פֶת קָמַח מִצּוֹת הַבָּשָׂר שֵׁם
 בֶּסֶל וְהִמְרִק שֵׁם בַּפְּרוֹר וַיִּוצֵא אֵלָיו אֶל־תַּחַת הָאֱלֹהִים וַיִּגַּשׁ: ס
 20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶאךָ הָאֱלֹהִים קַח אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וְהִנַּח
 אֶל־הַסֹּלֶעַ הַלֵּז וְאֶת־הִמְרִק שְׁפוּךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: 21 וַיִּשְׁלַח מֶלֶאךָ יְהוָה
 אֶת־קֶצֶה הַמִּשְׁעָנֹת אֲשֶׁר בִּידוֹ וַיִּגַּע בַּבָּשָׂר וּבַמִּצּוֹת וַתַּעַל הָאֵשׁ מִן־
 הַצּוֹר וַתֹּאכַל אֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הַמִּצּוֹת וּמֶלֶאךָ יְהוָה הֵלֵךְ מֵעֵינָיו:
 22 וַיֵּרָא גְדַעוֹן כִּי־מֶלֶאךָ יְהוָה הוּא ס וַיֹּאמֶר גְּדַעוֹן אֶהְיֶה אֲדֹנָי
 יְהוָה כִּי־עַל־כֵּן רָאִיתִי מֶלֶאךָ יְהוָה פָּנִים אֶל־פָּנִים: 23 וַיֹּאמֶר לוֹ
 יְהוָה שְׁלוֹם לְךָ אֶל־תִּירָא לֹא תָמוּת: 24 וַיִּבֶן שֵׁם גְּדַעוֹן מִזְבֵּחַ
 לַיהוָה וַיִּקְרָאֵלּוּ יְהוָה שְׁלוֹם עַד הַיּוֹם הַזֶּה עוֹדְנוּ בַּעֲפָרַת אָבִי
 הָעֶזְרָי: פ 25 וַיְהִי בְלִילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קַח אֶת־פֶּרֶ־
 הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאֹבִיךָ וּפֶרֶ הַשְּׁנַי שִׁבְעַת שָׁנִים וְהִרְסֵת אֶת־מִזְבַּח

הבעל אשר לאביד ואת האשרה אשר עליו תכרת: 26 ובנית
מזבח ליהנה אליה על ראש המעוז הנה במערכה ולקחת את
הפר השני והעלית עולה בעצי האשרה אשר תכרת: 27 ויקח
גדעון עשרה אנשים מעבדיו ויעש כאשר דבר אליו יהנה ויהי
כאשר ירא את בית אביו ואת אנשי העיר מעשות יומם ויעש
לילה: 28 וישכימו אנשי העיר בבקר והנה נתן מזבח הבעל
והאשרה אשר עליו כרתה ואת הפר השני העלה על המזבח
הבנוי: 29 ויאמרו איש אל רעהו מי עשה הדבר הנה וידרשו
ויבקשו ויאמרו גדעון בן יואש עשה הדבר הנה: 30 ויאמרו אנשי
העיר אל יואש הוצא את בנו וימת כי נתן את מזבח הבעל וכי
כרת האשרה אשר עליו: 31 ויאמר יואש לכל אשר עמדו עליו
האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעון אותו אשר יריב לו
יומת עד הבקר אם אלהים הוא ירב לו כי נתן את מזבח:
32 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בו הבעל כי נתן את
מזבחו: פ 33 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יחדו ויעברו
ויחנו בעמק יזרעאל: 34 ורוח יהוה לבשה את גדעון ויתקע
בשופר ויזעק אביעזר אחריו: 35 ומלאכים שלח בכל מנשה
ויזעק גם הוא אחריו ומלאכים שלח באשר ובזבולון ובנפתלי
ויעלו לקראתם: 36 ויאמר גדעון אל האלהים אם ישך מושיע
בידי את ישראל כאשר דברת: 37 הנה אנכי מציג את גזת הצמר
בגרן אם טל יהיה על הגזה לבדה ועל כל הארץ חרב וידעתי
כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 38 ויהי כן וישכם
ממחרת ויזר את הגזה וימין טל מן הגזה מלוא הספל מים:
39 ויאמר גדעון אל האלהים אל יחר אפך בי ואדברה אך הפעם
אנסה נא רק הפעם בגזה יהי נא חרב אל הגזה לבדה ועל כל
הארץ יהיה טל: 40 ויעש אלהים כן בלילה ההוא ויהי חרב אל
הגזה לבדה ועל כל הארץ היה טל: פ
7:1 וישכם ירבעל הוא גדעון וכל העם אשר אתו ויחנו על
עין חרד ומחנה מדין היה לו מצפון מגבעת המורה בעמק:
2 ויאמר יהוה אל גדעון רב העם אשר אתך מתתי את מדין בידם
פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי: 3 ועתה קרא נא
באזני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב
מן העם עשרים ושנים אלף ועשרת אלפים נשארו: ס 4 ויאמר
יהוה אל גדעון עוד העם רב הורד אותם אל המים ואצרפנו לה
שם והיה אשר אמר אליך זה וילך אתך הוא ילך אתך וכל אשר
אמר אליך זה לא ילך עמך הוא לא ילך: 5 ויורד את העם אל
המים ס ויאמר יהוה אל גדעון כל אשר ילק בלשונו מן המים
כאשר ילק הכלב תציג אותו לבד וכל אשר יכרע על ברקיו
לשתות: 6 ויהי מספר המלקים בידם אל פיהם שלש מאות

אִישׁ וְכָל יֵתֵר הָעָם כָּרְעוּ עַל־בְּרַכְיָהֶם לְשִׁתּוֹת מַיִם: 8
7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־גִּדְעוֹן בְּשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַמַּלְקָקִים אוֹשִׁיעַ
אֶתְכֶם וְנִתְּתִי אֶת־מִדְּיָן בְּיַדְךָ וְכָל־הָעָם יִלְכוּ אִישׁ לְמַקְמוֹ: 8 וַיִּקְחוּ
אֶת־צֹדֵה הָעָם בְּיָדָם וְאֶת שׁוֹפְרֵתֵיהֶם וְאֶת כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁלַח
אִישׁ לְאַהֲלָיו וּבְשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲזִיק וּמַחְנֶה מִדְּיָן הָיָה לוֹ מִתַּחַת
בְּעַמְקִ: 9 וַיְהִי בַלְיִלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה קוּם רֵד
בְּמַחְנֶה כִּי נִתְּתִיו בְּיַדְךָ: 10 וְאִם־יֵרָא אַתָּה לְרֵדֶת רֵד אַתָּה וּפְרָה
נַעֲרָךְ אֶל־הַמַּחְנֶה: 11 וּשְׁמַעְתָּ מִה־יְדַבְּרוּ וְאַחֲרַי תַּחֲנֹקְנָה יְדִיךָ
וַיֵּרְדֶת בְּמַחְנֶה וַיֵּרֵד הוּא וּפְרָה נַעֲרוֹ אֶל־קֶצֶה הַחֲמִשִּׁים אֲשֶׁר
בְּמַחְנֶה: 12 וּמִדְּיָן וְעַמְלָק וְכָל־בְּנֵי־קָדָם נִפְלִים בְּעַמְקִ כְּאַרְבֵּה
לָרֶב וּלְגַמְלֵיהֶם אֵין מִסְפָּר כַּחֲזוֹל שְׁעַל־שֵׁפֶת הַיָּם לָרֶב: 13 וַיָּבֹא
גִדְעוֹן וְהִנֵּה אִישׁ מִסְפָּר לָרְעָהוּ חָלוּם וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלוּם חֲלַמְתִּי
וְהִנֵּה צִלּוֹל [צִלְיִל] לָחֶם שְׁעָרִים מִתְּהַפֵּךְ בְּמַחְנֶה מִדְּיָן וַיָּבֹא עַד־הָאֵהָל
וַיִּכְהוּ וַיִּפֹּל וַיִּהְפְּכֻהוּ לַמַּעֲלָה וּנְפֹל הָאֵהָל: 14 וַיַּעַן רְעָהוּ וַיֹּאמֶר
אֵין זֹאת בִּלְתִי אִם־חָרֵב גִּדְעוֹן בֶּן־יֹאֵשׁ אִישׁ יִשְׂרָאֵל נָתַן הָאֱלֹהִים
בְּיָדוֹ אֶת־מִדְּיָן וְאֶת־כָּל־הַמַּחְנֶה: 15 וַיְהִי כַשְׁמַע גִּדְעוֹן אֶת־
מִסְפָּר הַחָלוּם וְאֶת־שִׁבְרוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה וַיָּשֶׁב אֶל־מַחְנֶה יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר
קוּמוּ כִּי־נָתַן יְהוָה בְּיַדְכֶם אֶת־מַחְנֶה מִדְּיָן: 16 וַיַּחֵץ אֶת־שֵׁלֶשׁ־
מֵאוֹת הָאִישׁ שֶׁלֶשָׁה רֵאשִׁים וַיִּתֵּן שׁוֹפְרוֹת בְּיַד־כָּל־ם וּכְדָים רִקִּים
וּלְפָדִים בְּתוֹךְ הַכְּדָים: 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִמֶּנִּי תִרְאוּ וְכֵן תַּעֲשׂוּ
וְהִנֵּה אֲנִכִי בָא בְּקֶצֶה הַמַּחְנֶה וְהָיָה כְּאֲשֶׁר־אָעֲשֶׂה כֵן תַּעֲשׂוּן:
18 וְתִקְעֹתִי בַשּׁוֹפָר אֲנִכִי וְכָל־אֲשֶׁר אִתִּי וְתִקְעֹתֶם בַּשּׁוֹפְרוֹת גַּם־אַתֶּם
סְבִיבוֹת כָּל־הַמַּחְנֶה וְאָמַרְתֶּם לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן: 19 וַיָּבֹא
גִדְעוֹן וּמֵאֵה־אִישׁ אֲשֶׁר־אִתּוֹ בְּקֶצֶה הַמַּחְנֶה רֹאשׁ הָאֲשַׁמְרֵת
הַתִּיכּוֹנָה אֵךְ הָקָם הִקִּימוּ אֶת־הַשְּׁמָרִים וַיִּתְקְעוּ בַשּׁוֹפְרוֹת וּנְפוּץ
הַכְּדָים אֲשֶׁר בְּיָדָם: 20 וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשַׁת הָרֵאשִׁים בַּשּׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׁבְּרוּ
הַכְּדָים וַיַּחֲזִיקוּ בְיַד־שְׂמֹאֲלָם בַּלְּפָדִים וּבְיַד־יָמִינָם הַשּׁוֹפְרוֹת
לְתִקּוּעַ וַיִּקְרְאוּ חָרֵב לִיהוָה וּלְגִדְעוֹן: 21 וַיַּעֲמֵדוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ
סְבִיב לַמַּחְנֶה וַיִּרְץ כָּל־הַמַּחְנֶה וַיִּרְעוּ וַיִּנִּיֶּסוּ [וַיִּנּוּסוּ]: 22 וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשׁ־
מֵאוֹת הַשּׁוֹפְרוֹת וַיִּשְׂם יְהוָה אֶת חָרֵב אִישׁ בְּרַעְהוּ וּבְכָל־הַמַּחְנֶה
וַיָּנֶס הַמַּחְנֶה עַד־בֵּית הַשֹּׁטָה צָרְרָתָה עַד שֵׁפֶת־אָבֶל מַחֲוֵלָה עַל־
טֹבַת: 23 וַיִּצְעַק אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִנְּפֹתָי וּמִן־אֲשֶׁר וּמִן־כָּל־מְנַשָּׁה
וַיֵּרְדְּפוּ אַחֲרַי מִדְּיָן: 24 וּמִלְּאֲכִים שָׁלַח גִּדְעוֹן בְּכָל־הָר אֲפָרַיִם
לֵאמֹר רְדוּ לְקִרְאת מִדְּיָן וּלְכַדּוּ לָהֶם אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית בְּרָה
וְאֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּצְעַק כָּל־אִישׁ אֲפָרַיִם וַיִּלְכְּדוּ אֶת־הַמַּיִם עַד בֵּית
בְּרָה וְאֶת־הַיַּרְדֵּן: 25 וַיִּלְכְּדוּ שְׁנַי־שְׂרֵי מִדְּיָן אֶת־עֶרְב וְאֶת־זֹאֵב
וַיִּהְרְגוּ אֶת־עֹרֵב בְּצוּר־עֹרֵב וְאֶת־זֹאֵב הַרְגוּ בִּיקְבֵי־זֹאֵב וַיֵּרְדְּפוּ
אֶל־מִדְּיָן וְרֵאשֵׁי־עֶרֶב וְזֹאֵב הִבִּיאוּ אֶל־גִּדְעוֹן מֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן:
8:1 וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי אִישׁ אֲפָרַיִם מִה־תְּדַבֵּר הִנֵּה עָשִׂיתָ לָנוּ לְבִלְתִּי

קראות לנו כי הלכת להלחם במדין ויריבון אתו בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשיתי עתה ככם הלוא טוב עללות אפרים מבציר אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתי עשות ככם אז רפתה רוחם מעליו בדברו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר אתו עיפים ורדפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תנו נא ככרות לחם לעם אשר ברגלי כי עיפים הם ואנכי רדף אחרי זבח וצלמנע מלכי מדין: 6 ויאמר שרי סכות הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לצבאך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתת יהוה את זבח ואת צלמנע בידי ודשתי את בשרכם את קוצי המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל משם פנואל וידבר אליהם כזאת ויענו אותו אנשי פנואל כאשר ענו אנשי סכות: 9 ויאמר גם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום אתי את המגדל הזה: פ 10 וזבח וצלמנע בקרקר ומחניהם עמם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מחנה בני קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל גדעון דרך השכונני באהלים מקדם לזבח ויגבהה ויך את המחנה והמחנה היה בטח: 12 וינוסו זבח וצלמנע וירדף אחריהם וילכד את שני מלכי מדין את זבח ואת צלמנע וכל המחנה החריד: 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה מלמעלה החרס: 14 וילכד נער מאנשי סכות וישאלהו ויכתב אליו את שרי סכות ואת זקניה שבעים ושבעה איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע אשר חרפתם אותי לאמר הכף זבח וצלמנע עתה בידך כי נתן לאנשיך היעפים לחם: 16 ויקח את זקני העיר ואת קוצי המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות: 17 ואת מגדל פנואל נתן ויהרג את אנשי העיר: 18 ויאמר אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרגתם בתבור ויאמרו כמוך כמוהם אחד כתאר בני המלך: 19 ויאמר אחי בני אמי הם חיי יהוה לוי החיתם אותם לא הרגתי אתכם: 20 ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמנע קום אתה ופגע בנו כי כאיש גבורתו ויקם גדעון ויהרג את זבח ואת צלמנע ויקח את השחרנים אשר בצוארי גמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גדעון משל בנו גם אתה גם בנך גם בן בנך כי הושעתנו מיד מדין: 23 ויאמר אליהם גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם יהוה ימשל בכם: 24 ויאמר אליהם גדעון אשאלה מכם שאלה ותנו לי איש גזם שללו כי נזמי זהב להם כי ישמעאלים הם: 25 ויאמרו נתון נתן ויפרשו את השמלה וישליכו שמה איש גזם שללו: 26 ויהי משקל נזמי הזהב אשר שאל אלף ושבע מאות זהב לביד מן השחרנים והנטפות ובגדי הארגמן שעל מלכי מדין ולביד מן הענקות אשר

בצוארי גמליהם: 27 ויעש אותו גדעון לאפוד ויצג אותו בעירו
 בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ניהי לגדעון ולביתו למוקש:
 28 ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם ותשקט
 הארץ ארבעים שנה בימי גדעון: פ 29 וילך ירבעל בן
 יואש וישב בביתו: 30 ולגדעון היו שבעים בנים יצאי ירכו כי
 נשים רבות היו לו: 31 ופילגשו אשר בשכם ילדה לו גם היא
 בן וישם את שמו אבימלך: 32 וימת גדעון בן יואש בשובה
 טובה ויקבר בקבר יואש אביו בעפרה אבי העזרי: פ
 33 ויהי כאשר מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחרי הבעלים
 וישימו להם בעל ברית לאלהים: 34 ולא זכרו בני ישראל את
 יהוה אלהיהם המציל אותם מיד כל איביהם מסביב: 35 ולא
 עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר עשה עם
 ישראל: פ

9:1 וילך אבימלך בן ירבעל שכמה אל אחי אמו וידבר
 אליהם ואל כל משפחת בית אבי אמו לאמר: 2 דברו נא באזני
 כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים איש כל בני
 ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי עצמכם ובשרכם
 אני: 3 וידברו אחי אמו עליו באזני כל בעלי שכם את כל
 הדברים האלה ויש לבם אחרי אבימלך כי אמרו אחינו הוא:
 4 ויתנו לו שבעים כסף מבית בעל ברית וישכר בהם אבימלך
 אנשים ריקים ופחזים וילכו אחריו: 5 ויבא בית אביו עפרתה
 ויהרג את אחיו בני ירבעל שבעים איש על אבן אחת ויותר יותם
 בן ירבעל הקטן כי נחבא: ס 6 ויאספו כל בעלי שכם וכל
 בית מלוא וילכו וימליכו את אבימלך למלך עם אלון מצב
 אשר בשכם: 7 ויגדו ליותם וילך ויעמד בראש הר גרוזים וישא
 קולו ויקרא ויאמר להם

שמעו אלי בעלי שכם וישמע אליכם אלהים:

8 הלוך הלכו העצים למשח עליהם מלך

ויאמרו לנזית מלוכה [מלכה] עלינו:

9 ויאמר להם הנזית

החדלתי את דשני אשר בי יכבדו אלהים ואנשים

והלקתי לנוע על העצים:

10 ויאמרו העצים להתאנה לכי את מלכי עלינו:

11 ותאמר להם התאנה

החדלתי את מתקי ואת חנוכתי הטובה

והלקתי לנוע על העצים:

12 ויאמרו העצים לגפן לכי את מלוכי [מלכין] עלינו:

13 ותאמר להם הגפן

החדלתי את תירושי המשמח אלהים ואנשים

והלכתיו לנוע על-העצים:

14 ויאמרו כל-העצים אל-האטד לך אתה מלך-עלינו:

15 ויאמר האטד אל-העצים

אם באמת אתם משחים אתי למלך עליכם

באו חסו בצלי ואם-אין תצא אש מן-האטד

ותאכל את-ארזי הלבנון:

16 ועתה אם-באמת ובתמים עשיתם ותמליכו את-אבימלך

ואם-טובה עשיתם עם-ירבעל ועם-ביתו ואם-כגמול ידיו עשיתם

לו: 17 אשר-נלחם אבי עליכם וישלך את-נפשו מנגד ויצל אתכם

מיד מדן: 18 ואתם קמתם על-בית אבי היום ותהרגו את-בניו

שבעים איש על-אבן אחת ותמליכו את-אבימלך בן-אמתו על-

בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם-באמת ובתמים עשיתם עם-

ירבעל ועם-ביתו היום הנה שמחו באבימלך וישמח גם-הוא בכם:

20 ואם-אין תצא אש מאבימלך ותאכל את-בעלי שכם ואת-

בית מלוא ותצא אש מבעלי שכם ומבית מלוא ותאכל את-

אבימלך: 21 וינס יותם ויברח וילך בארה וישב שם מפני אבימלך

אחיו: פ 22 וישר אבימלך על-ישראל שלש שנים: 23 וישלח

אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבגדו בעלי-שכם

באבימלך: 24 לבוא חמס שבעים בני-ירבעל ודמם לשום על-

אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר-חזקו

את-ידיו להרג את-אחיו: 25 וישימו לו בעלי שכם מארבים על

ראשי ההרים ויגזלו את כל-אשר-יעבר עליהם בדרך ויגד

לאבימלך: פ 26 ויבא געל בן-עבד ואחיו ויעברו בשכם

ויבטחו-בו בעלי שכם: 27 ויצאו השדה ויבצרו את-כרמיהם

וידרכו ויעשו הלולים ויבאו בית אלהיהם ויאכלו וישתו ויקללו

את-אבימלך: 28 ויאמר געל בן-עבד מי-אבימלך ומי-שכם

כי נעבדנו הלא בן-ירבעל וזבל פקידו עבדו את-אנשי חמור

אבי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: 29 ומי יתן את-העם הנה בידי

ואסירה את-אבימלך ויאמר לאבימלך רבה צבאך וצאה:

30 וישמע זבל שר-העיר את-דברי געל בן-עבד ויחר אפו:

31 וישלח מלאכים אל-אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן-

עבד ואחיו באים שכמה והנם צרים את-העיר עליך: 32 ועתה

קום לילה אתה והעם אשר-אתך וארב בשדה: 33 והיה בבקר

כזרח השמש תשכים ופשטת על-העיר והנה-הוא והעם אשר-

אתו יצאים אליך ועשית לו כאשר תמצא ידך: ס 34 ויגם

אבימלך וכל-העם אשר-עמו לילה ויארכו על-שכם ארבעה

ראשים: 35 ויצא געל בן-עבד ויעמד פתח שער העיר ויגם

אבימלך והעם אשר-אתו מן-המארב: 36 וירא-געל את-העם

ויאמר אל-זבל הנה-עם יורד מראשי ההרים ויאמר אליו זבל את

צל ההרים אתה ראה כאנשים: ס 37 ויסף עוד געל לדבר
 ויאמר הנה עם יורדים מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך
 אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיד אשר תאמר מי
 אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מאסתי בו צאנא עתה
 והלחם בו: ס 39 ויצא געל לפני בעלי שכם וילחם באבימלך:
 40 וירדפהו אבימלך וינס מפניו ויפלו חללים רבים עד פתח
 השער: 41 וישב אבימלך בארומה ויגרש זבל את געל ואת
 אחיו משבת בשכם: 42 ויהי ממחרת ויצא העם השדה ויגדו
 לאבימלך: 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה ראשים ויארב בשדה
 וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם: 44 ואבימלך
 והראשים אשר עמו פשטו ויעמדו פתח שער העיר ושני הראשים
 פשטו על כל אשר בשדה ויכום: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל
 היום והוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרג ויתן את
 העיר ויזרעה מלח: פ 46 וישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו
 אל צריח בית אל ברית: 47 ויגד לאבימלך כי התקבצו כל
 בעלי מגדל שכם: 48 ויעל אבימלך הר צלמון הוא וכל העם
 אשר אתו ויקח אבימלך את הקרדמות בידו ויכרת שוכת עצים
 וישאה וישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם
 עשיתי מהרו עשו כמוני: 49 ויכרתו גם כל העם איש שוכה
 וילכו אחרי אבימלך וישומו על הצריח ויציתו עליהם את הצריח
 באש וימתו גם כל אנשי מגדל שכם כאלף איש ואשה: פ
 50 וילך אבימלך אל תבן ויחן בתבן וילכדה: 51 ומגדל עז הנה
 בתוך העיר וינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר
 ויסגרו בעדם ויעלו על גג המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל
 וילחם בו ויגש עד פתח המגדל לשרפו באש: 53 ותשלך אשה
 אחת פלח רכב על ראש אבימלך ותרץ את גלגלתו: 54 ויקרא
 מהרה אל הנער ונשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותתני פן
 יאמרו לי אשה הרגתהו וידקרהו נערו וימת: 55 ויראו איש ישראל
 כי מת אבימלך וילכו איש למקמו: 56 וישב אלהים את רעת
 אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: 57 ואת כל
 רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם ותבא אליהם קללת יותם
 בן ירבעל: פ

10:1 ויקם אחרי אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה
 בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמיר בהר אפרים: 2 וישפט
 את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמיר: פ
 3 ויקם אחריו יאיר הגלעדי וישפט את ישראל עשרים ושתים
 שנה: 4 ויהי לו שלשים בנים רכבים על שלשים עירים ושלשים
 עירים להם להם יקראו ו חנת יאיר עד היום הזה אשר בארץ
 הגלעד: 5 וימת יאיר ויקבר בקמון: פ

6 ויספו | בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויעבדו את
הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת |
אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את
יהוה ולא עבדוהו: 7 ויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד
פלשתים וביד בני עמון: 8 וירצצו וירצצו את בני ישראל בשנה
היא שמונה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן
בארץ האמרי אשר בגלעד: 9 ויעברו בני עמון את הירדן
להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד:
10 ויזעקו בני ישראל אל יהוה לאמר חטאנו לך וכי עזבנו את
אלהינו ונעבד את הבעלים: פ 11 ויאמר יהוה אל בני
ישראל הלא ממצרים ומן האמרי ומן בני עמון ומן פלשתים:
12 וצידונים ועמלק ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיעה
אתכם מידם: 13 ואתם עזבתם אותי ותעבדו אלהים אחרים לכן
לא אוסיף להושיע אתכם: 14 לכו וזעקו אל האלהים אשר
בחרתם בם המה יושיעו לכם בעת צרתכם: 15 ויאמרו בני ישראל
אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעיניך אך הצילנו נא
היום הזה: 16 ויסירו את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה
ותקצר נפשו בעמל ישראל: פ 17 ויצעקו בני עמון ויחנו
בגלעד ויאספו בני ישראל ויחנו במצפה: 18 ויאמרו העם שרי
גלעד איש אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני עמון יהיה
לראש לכל ישרי גלעד: פ

11:1 ויפתח הגלעדי היה גבור חיל והוא בן אשה זונה ויולד
גלעד את יפתח: 2 ותלד אשת גלעד לו בנים ויגדלו בני האשה
ויגרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנחל בבית אבינו כי בן אשה
אחרת אתה: 3 ויברח יפתח מפני אחיו וישב בארץ טוב ויתלקמו
אל יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו: פ 4 ויהי מימים וילחמו
בני עמון עם ישראל: 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמון עם ישראל
וילכו זקני גלעד לקחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח
לכה והייתה לנו לקצין ונלחמה בבני עמון: 7 ויאמר יפתח לזקני
גלעד הלא אתם שנאתם אותי ותגרשוני מבית אבי ומדוע באתם
אלי עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח לכן
עתה שבנו אליך והלכת עמנו ונלחמת בבני עמון והיית לנו לראש
לכל ישרי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקני גלעד אם משיבים אתם
אותי להלחם בבני עמון ונתן יהוה אותם לפני אנכי אהיה לכם
לראש: 10 ויאמרו זקני גלעד אל יפתח יהוה יהיה שמע בינותינו
אם לא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקני גלעד וישמו
העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני
יהוה במצפה: פ 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון
לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי: 13 ויאמר מלך

בני-עמון אל-מלאכי יפתח כי-לקח ישראל את-ארצי בעלותו
ממצרים מארנון ועד-הניבק ועד-הירדן ועתה השיבה אתה
בשלום: 14 ויוסף עוד יפתח וישלח מלאכים אל-מלך בני עמון:
15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא-לקח ישראל את-ארץ מואב
ואת-ארץ בני עמון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל
במדבר עד-ים-סוף ויבא קדשה: 17 וישלח ישראל מלאכים אל-
מלך אדום ו לאמר אעברה-נא בארצך ולא שמע מלך אדום וגם
אל-מלך מואב שלח ולא אבה וישב ישראל בקדש: 18 וילך
במדבר ויסב את-ארץ אדום ואת-ארץ מואב ויבא ממזרח-שמש
לארץ מואב ויחנן בעבר ארנון ולא-באו בגבול מואב כי ארנון
גבול מואב: 19 וישלח ישראל מלאכים אל-סיחון מלך-האמרי
מלך חשבון ויאמר לו ישראל נעברה-נא בארצך עד-מקומי:
20 ולא-האמין סיחון את-ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את-
כל-עמו ויחנן ביהצה וילחם עם-ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי-
ישראל את-סיחון ואת-כל-עמו ביד ישראל ויכום ויירש ישראל
את-כל-ארץ האמרי יושב הארץ ההיא: 22 ויירשו את כל-גבול
האמרי מארנון ועד-הניבק ומן-המדבר ועד-הירדן: 23 ועתה
יהנה ו אלהי ישראל הוריש את-האמרי מפני עמו ישראל ואתה
תירשנו: 24 הלא את אשר יורישך כמוש אלהיך אותו תירש ואת
כל-אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נירש: 25 ועתה הטוב
טוב אתה מבקבך בן-צפור מלך מואב הרוב רב עם-ישראל אם-
נלחם נלחם בם: 26 בשבת ישראל בחשבון ובבנותיה ובערעור
ובבנותיה ובכל-הערים אשר על-ידי ארנון שלש מאות שנה ומדוע
לא-הצלתם בעת ההיא: 27 ואנכי לא-חטאתי לך ואתה עשה
אתי רעה להלחם בי ישפט יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין
בני עמון: 28 ולא שמע מלך בני עמון אל-דברי יפתח אשר שלח
אליו: פ 29 ותהי על-יפתח רוח יהוה ויעבר את-הגלעד ואת-
מנשה ויעבר את-מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמון:
30 ויירד יפתח גדר ליהוה ויאמר אם-נתון תתן את-בני עמון בידי:
31 והנה היוצא אשר יצא מדלתי ביתי לקראתי בשובי בשלום
מבני עמון והיה ליהוה והעליתהו עולה: פ 32 ויעבר יפתח
אל-בני עמון להלחם בם ויתנם יהוה בידו: 33 ויכם מערוער ועד-
בואך מנית עשרים עיר ועד אבל כרמים מכה גדולה מאד ויכנעו
בני עמון מפני בני ישראל: פ 34 ויבא יפתח המצפה אל-
ביתו והנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות ורק היא יחידה
אין-לו ממנו בן או-בת: 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את-בגדיו
ויאמר אהה בתי הכרע הכרעתני ואת הנית בעכרי ואנכי פציתי-
פי אל-יהוה ולא אוכל לשוב: 36 ותאמר אליו אבי פציתה את-
פיך אל-יהוה עשה לי כאשר יצא מפיה אחרי אשר עשה לך יהוה

נקמות מאיביך מבני עמון: 37 ותאמר אל-אביה יעשה לי הדבר
 הזה הרפה ממני שנים חדשים ואלכה וירדתי על-ההרים ואבכה
 על-בתולי אנכי ורעיתי [ורעותי]: 38 ויאמר לכי וישלח אותה שני חדשים
 ותלך היא ורעותיה ותבך על-בתוליה על-ההרים: 39 ויהי מקץ |
 שנים חדשים ותשב אל-אביה ויעש לה את-גדרו אשר גדר והיא
 לא-ידעה איש ותהי-חק בישראל: 40 מימים | מימה תלכנה בנות
 ישראל לתנות לבת-יפתח הגלעדי ארבעת ימים בשנה: ס
 12:1 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו ליפתח מדוע |
 עברת | להלחם בבני-עמון ולנו לא קראת ללכת עמך ביתך גשרך
 עליך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב הייתי אני ועמי ובני-
 עמון מאד ואזעק אתכם ולא-הושעתם אותי מידם: 3 ואראה
 כי-אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי ואעברה אל-בני עמון ויתנם
 יהוה בידי ולמה עליהם אלי היום הזה להלחם בי: 4 ויקבץ יפתח
 את-כל-אנשי גלעד וילחם את-אפרים ויכו אנשי גלעד את-אפרים
 כי אמרו פליטי אפרים אהם גלעד בתוך אפרים בתוך מנשה:
 5 וילכד גלעד את-מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פליטי
 אפרים אעברה ויאמרו לו אנשי-גלעד האפרתי אתה ויאמר | לא:
 6 ויאמרו לו אמר-נא שבלת ויאמר סבלת ולא יכין לדבר כן
 ויאחזו אותו וישחטוהו אל-מעברות הירדן ויפל בעת ההיא
 מאפרים ארבעים ושנים אלה: 7 וישפט יפתח את-ישראל שש
 שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד: פ
 8 וישפט אחריו את-ישראל אבצן מבית לחם: 9 ויהי-לו
 שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו
 מן-החויז וישפט את-ישראל שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר
 בבית לחם: פ 11 וישפט אחריו את-ישראל אילון הזבולני
 וישפט את-ישראל עשר שנים: 12 וימת אילון הזבולני ויקבר
 באילון בארץ זבולן: פ 13 וישפט אחריו את-ישראל עבדון
 בן-הלל הפרעטוני: 14 ויהי-לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים
 רכבים על-שבעים עירם וישפט את-ישראל שמנה שנים: 15 וימת
 עבדון בן-הלל הפרעטוני ויקבר בפרעטון בארץ אפרים בטר
 העמלקי: פ
 13:1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה
 ביד-פלשתים ארבעים שנה: פ 2 ויהי איש אחד מצרעה
 ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה: 3 וירא מלאך-
 יהוה אל-האשה ויאמר אליה הנה-נא את-עקרה ולא ילדת והרית
 וילדת בן: 4 ועתה השמרי נא ואל-תשתי יין ושכר ואל-תאכלי
 כל-טמא: 5 כי הנך קרה וילדת בן ומורה לא-יעלה על-ראשו
 כי-גויר אלהים יהיה הנער מן-הבטן והוא יחל להושיע את-ישראל
 מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים

בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נזרא מאד ולא
שאלתיהו אי-מנה הוא ואת-שמו לא-הגיד לי: 7 ויאמר לי הנגד
הרה וילדת בן ועתה אל-תשתי ויין ושכר ואל-תאכלי כל-טמאה
כי-נזיר אלהים יהיה הנער מן-הבטן עד-יום מותו: 8
8 ויעתר מנוח אל-יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת
יבואנא עוד אלינו ויורנו מה-נעשה לנער היולד: 9 וישמע
האלהים בקול מנוח ויבא מלאך האלהים עוד אל-האשה והיא
יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה: 10 ותמהר האשה ותרץ ותגד
לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר-בא ביום אלי:
11 ויגם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל-האיש ויאמר לו האתה
האיש אשר-דברת אל-האשה ויאמר אני: 12 ויאמר מנוח עתה
יבא דבריד מה-יהיה משפט-הנער ומעשהו: 13 ויאמר מלאך
יהוה אל-מנוח מכל אשר-אמרתי אל-האשה תשמר: 14 מכל
אשר-צא מפני הזין לא תאכל ויין ושכר אל-תשת וכל-טמאה
אל-תאכל כל אשר-צויתיה תשמר: 15 ויאמר מנוח אל-מלאך
יהוה נעצרהנא אותך ונעשה לפניך גדי עזים: 16 ויאמר מלאך
יהוה אל-מנוח אם-תעצרני לא-אכל בלחמך ואם-תעשה עליה
ליהוה תעלנה כי לא-ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: 17 ויאמר
מנוח אל-מלאך יהוה מי שמך כי-יבא דבריד [דברך] וכבדנוך: 18 ויאמר
לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא-פלאי: 19 ויגם
מנוח את-גדי העזים ואת-המנחה ויעל על-הצור ליהוה ומפלא
לעשות ומנוח ואשתו ראים: 20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח
השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים
ויפלו על-פניהם ארצה: 21 ולא-יסף עוד מלאך יהוה להראה
אל-מנוח ואל-אשתו אז ידע מנוח כי-מלאך יהוה הוא: 22 ויאמר
מנוח אל-אשתו מות נמות כי אלהים ראינו: 23 ותאמר לו אשתו
לו חפץ יהוה להמיתנו לא-לקח מידנו עליה ומנחה ולא הראנו
את-כל-אלה וכעת לא השמיענו כזאת: 24 ותלד האשה בן
ותקרא את-שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה: 25 ותחל רוח
יהוה לפעמו במחנה-דן בין צרעה ובין אשתאל: 26
14:1 וירד שמשון תמנתה וירא אשה בתמנתה מבנות פלשתים:
2 ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות
פלשתים ועתה קחו-אותה לי לאשה: 3 ויאמר לו אביו ואמו
האין בבנות אחיך ובכל-עמי אשה כי-אתה הולך לקחת אשה
מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל-אביו אותה קח-לי כי-היא
ישרה בעיני: 4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה היא כי-תאנה הוא-
מבקש מפלשתים ובעת ההיא פלשתים משלים בישראל: 5
5 וירד שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד-כרמי תמנתה והנה
כפיר אריות שאג לקראתו: 6 ותצלח עליו רוח יהוה וישסעהו

כַּשְׁסַע הַגִּידִי וּמֵאוֹמָה אֵין בִּידוֹ וְלֹא הִגִּיד לְאָבִיו וְלֵאמֹו אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה: 7 וַיֵּרֶד וַיְדַבֵּר לְאִשָּׁה וַתִּישֶׁר בְּעֵינַי שְׁמִשׁוֹן: 8 וַיֵּשֶׁב מִיָּמִים לְקַחְתָּהּ וַיִּסַּר לְרֵאוֹת אֵת מַפְלַת הָאָרִיָּה וְהִנֵּה עֵדֶת דְּבוּרִים בְּגוּיַת הָאָרִיָּה וַדְּבַשׁ: 9 וַיִּרְדְּהוּ אֶל־כַּפְּיוֹ וַיִּלְךְ הַלֹּךְ וְאָכַל וַיִּלְךְ אֶל־אָבִיו וְאֶל־אִמּוֹ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֹּאכְלוּ וְלֹא־הִגִּיד לָהֶם כִּי מִגּוּיַת הָאָרִיָּה רָדָה הַדְּבַשׁ: 10 וַיֵּרֶד אָבִיהוּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיַּעַשׂ שָׁם שְׁמִשׁוֹן מִשְׁתָּה כִּי כֵן יַעֲשׂוּ הַבַּחֲוָרִים: 11 וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אוֹתוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מֵרַעִים וַיְהִיו אִתּוֹ: 12 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמִשׁוֹן אֲחֻדְדָה־נָּא לָכֶם חִידָה אִם־הִגִּיד תִּגִּידוּ אוֹתָהּ לִי שְׁבַעֶת יָמֵי הַמִּשְׁתָּה וּמִצְאֹתֶם וְנִתְּתִי לָכֶם שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וְשְׁלֹשִׁים חֲלֶפֶת בְּגָדִים: 13 וְאִם־לֹא תוּכְלוּ לְהִגִּיד לִי וְנִתְּתֶם אֹתָם לִי שְׁלֹשִׁים סְדִינִים וְשְׁלֹשִׁים חֲלִיפֹת בְּגָדִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֻדָּה חִידְתְּךָ וְנִשְׁמַעְנָה: 14 וַיֹּאמֶר לָהֶם

מִהֲאֹכַל יֵצֵא מֵאֹכַל וּמֵעֵז יֵצֵא מִתּוֹק וְלֹא יִכְלוּ לְהִגִּיד הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים: 15 וַיְהִי אִ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיֹּאמְרוּ לְאִשְׁת־שְׁמִשׁוֹן פְּתִי אֶת־אִישְׁךָ וַיְגַד־לָנוּ אֶת־הַחִידָה פֶּן־נִשְׂרַף אוֹתְךָ וְאֶת־בֵּית אָבִיךָ בְּאֵשׁ הַלִּירֶשֶׁנוּ כִּרְאוֹתֶם לָנוּ הֲלֹא: 16 וַתַּבֵּךְ אִשְׁת־שְׁמִשׁוֹן עָלָיו וַתֹּאמֶר רַק־שְׁנֹאתַנִּי וְלֹא אֶהְבֶּתַּנִּי הַחִידָה חֲדָתָ לְבִנִי עִמִּי וְלִי לֹא הִגַּדְתָּהּ וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי וְלֵאמִי לֹא הִגַּדְתִּי וְלֶךְ אֲגִיד: 17 וַתַּבֵּךְ עָלָיו שְׁבַעֶת הַיָּמִים אֲשֶׁר־הָיָה לָהֶם הַמִּשְׁתָּה וַיְהִי אִ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְגַד־לָהּ כִּי הִצִּיקְתָּהּ וַתַּגִּד הַחִידָה לְבִנִי עִמָּה: 18 וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲנָשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

בְּטָרֶם יָבֵא הַחֲרֹסָה מִה־מְתוֹק מִדְּבַשׁ וּמָה עֵז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר לָהֶם

לוֹלֵא חֲרַשְׁתֶּם בְּעִגְלֹתַי לֹא מִצְאֹתֶם חִידְתִּי: 19 וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה וַיֵּרֶד אֲשַׁקְלוֹן וַיֵּךְ מֵהֶם אֶשְׁלֹשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת־חֲלִיצוֹתֶם וַיִּתֵּן חֲחֲלִיפֹת לְמַגִּידֵי הַחִידָה וַיִּסַּר אִפּוֹ וַיַּעַל בֵּית אָבִיהוּ: 20 וַתְּהִי אִשְׁת־שְׁמִשׁוֹן לְמַרְעָהּוּ אֲשֶׁר רָעָה לוֹ: 15:1 וַיְהִי מִיָּמִים בִּימֵי קְצִיר־חֲטִיִּים וַיִּפְקֵד שְׁמִשׁוֹן אֶת־אִשְׁתּוֹ בְּגָדֵי עֵזִים וַיֹּאמֶר אָבֵאָה אֶל־אִשְׁתִּי הַחֲדָרָה וְלֹא־נִתְּנוּ אָבִיָּה לְבוֹא: 2 וַיֹּאמֶר אָבִיָּה אָמַר אָמַרְתִּי כִּי־שָׂנֵא שְׁנֹאתָהּ וְאִתְּנָהּ לְמַרְעֶךָ הֲלֹא אֲחֻתָּהּ הַקְּטָנָה טוֹבָה מִמֶּנָּה תְּהִי־נָּא לָךְ תַּחֲתֶיהָ: 3 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמִשׁוֹן נִקִּיתִי הַפַּעַם מִפְּלִשְׁתִּים כִּי־עָשָׂה אֲנִי עִמָּם רָעָה: 4 וַיִּלְךְ שְׁמִשׁוֹן וַיִּלְכֹּד שְׁלֹש־מֵאוֹת שׁוֹעֲלִים וַיִּקַּח לְפָדִים וַיִּפֶן זָנֹב אֶל־זָנֹב וַיִּשֶׂם לְפִיד אֶחָד בֵּין־שְׁנֵי הַזָּנָבוֹת בְּתוֹךְ: 5 וַיִּבְעַר אֵשׁ בְּלִפְיָדִים וַיִּשְׁלַח בְּקָמוֹת פְּלִשְׁתִּים וַיִּבְעַר מִגְּדִישׁ וְעַד־קָמָה וְעַד־כָּרֶם וַיִּת: 6 וַיֹּאמְרוּ פְּלִשְׁתִּים מִי עָשָׂה זֹאת וַיֹּאמְרוּ שְׁמִשׁוֹן חֲתָן הַתַּמְנִי כִּי לִקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ וַיִּתְּנָהּ לְמַרְעָהּוּ וַיַּעַלּוּ פְּלִשְׁתִּים וַיִּשְׂרְפוּ אוֹתָהּ וְאֶת־אָבִיָּה בְּאֵשׁ: 7 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמִשׁוֹן אִם־תַּעֲשׂוּן כְּזֹאת כִּי אִם־נִקְמַתִי בָכֶם

ואחר אֶחָדֶלָּ: 8 וַיָּד אֹתָם שׁוֹק עַל־יָרֵךְ מִכָּה גְדוֹלָה וַיִּרְדּוּ וַיֵּשֶׁב
 בְּסַעֲיַף סַלַע עֵיטָם: ס 9 וַיַּעֲלוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּחֲנוּ בִיהוּדָה
 וַיִּנְטְשׁוּ בְלָחִי: 10 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לְמָה עָלִיתָם עָלֵינוּ וַיֹּאמְרוּ
 לְאַסּוּר אֶת־שִׁמְשׁוֹן עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת לָנוּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ: 11 וַיִּרְדּוּ
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ מִיהוּדָה אֶל־סַעֲיַף סַלַע עֵיטָם וַיֹּאמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן
 הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי־מַשְׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמָה־זֹּאת עָשִׂיתָ לָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם
 כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי כֵן עָשִׂיתִי לָהֶם: 12 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לְאַסּוּרֶךָ יִרְדְּנוּ לְתַתְּךָ
 בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן הִשְׁבַּעְנוּ לִי פֶן־תִּפְגְּעוּן בִּי אַתֶּם:
 13 וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֵאמֹר לֹא כִי־אַסּוּר נֹאסְרֶךָ וּנְתַנּוּךָ בְּיָדָם וְהָמַת לָא
 נְמִיתְךָ וַיֹּאסְרֵהוּ בַשָּׁנִים עֶבְתִּים חֲדָשִׁים וַיַּעֲלוּהוּ מִן־הַסַּלַע: 14 הוּא־
 בָּא עַד־לָחִי וּפְלִשְׁתִּים הֲרִיעוּ לְקִרְאָתוֹ וַתִּצְלַח עָלָיו רוּחַ יְהוָה
 וַתְּהַיְיֶנָּה הָעֵבֶתִים אֲשֶׁר עַל־זְרוּעוֹתָיו כַּפְּשָׁתִים אֲשֶׁר בָּעֲרָו בְּאֵשׁ
 וַיִּמָּסוּ אֶסּוּרָיו מֵעַל יָדָיו: 15 וַיִּמְצָא לָחִי־חֲמוֹר טְרִיָּה וַיִּשְׁלַח יָדוֹ
 וַיִּקְחָהּ וַיִּדְּבָהּ אֶלֶף אִישׁ: 16 וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן
 בְּלָחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמַרְתִּים
 בְּלָחִי הַחֲמוֹר הַכִּיתִי אֶלֶף אִישׁ:
 17 וַיְהִי כִכְלָתוֹ לְדַבֵּר וַיִּשְׁלַךְ הַלָּחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא לְמָקוֹם הַהוּא רַמַת
 לָחִי: 18 וַיִּצְמָא מֵאֵד וַיִּקְרָא אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אַתָּה נָתַתָּ בְּיַד־עַבְדְּךָ
 אֶת־הַתְּשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְעַתָּה אָמוֹת בְּצָמָא וּנְפַלְתִּי בְּיַד
 הָעַרְלִים: 19 וַיִּבְקַע אֱלֹהִים אֶת־הַמַּכְתֵּשׁ אֲשֶׁר בְּלָחִי וַיִּצְאֻ מִמֶּנּוּ
 מַיִם וַיִּשְׁתַּב וַתִּשָּׁב רוּחוֹ וַיַּחֲי עַל־כֵּן וַיִּקְרָא שְׁמָהּ עַיִן הַקּוֹרָא
 אֲשֶׁר בְּלָחִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה: 20 וַיִּשְׁפֹּט אֶת־יִשְׂרָאֵל בִּימֵי פְּלִשְׁתִּים
 עֶשְׂרִים שָׁנָה: פ

16:1 וַיִּלְךְ שִׁמְשׁוֹן עִנְתָהּ וַיִּרְא־שָׁם אִשָּׁה זֹנָה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ:
 2 לַעֲזוּתִים וַיֹּאמֶר בָּא שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה וַיִּסְבּוּ וַיִּאָּרְבוּ־לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה
 בְּשַׁעַר הָעִיר וַיִּתְחַרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה לֵאמֹר עַד־אֹר הַבֶּקֶר וְהִרְגָנְהוּ:
 3 וַיִּשְׁכַּב שִׁמְשׁוֹן עַד־חֲצִי הַלַּיְלָה וַיָּקָם וַיִּבְחַצֵּי הַלַּיְלָה וַיִּאָּחַז בְּדֹלְתוֹת
 שַׁעַר־הָעִיר וּבִשְׁתֵּי הַמּוֹזוֹזוֹת וַיִּסְעֵם עִם־הַבְּרִיחַ וַיִּשֶׁם עַל־כַּתְּפָיו
 וַיַּעֲלֵם אֶל־רֹאשׁ הַהָר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי חֲבֵרוֹן: פ 4 וַיְהִי אַחֲרָי־
 כֵּן וַיֵּאָהֵב אִשָּׁה בְּנַחַל שָׂרְק וּשְׁמָהּ דִּלְיָלָה: 5 וַיַּעֲלוּ אֵלֶיהָ סַרְנֵי
 פְּלִשְׁתִּים וַיֹּאמְרוּ לָהּ פִתִּי אוֹתוֹ וְרֵאֵי בְמָה כָחוּ גְדוֹל וּבְמָה נוֹכַל לוֹ
 וַאֲסַרְנָהוּ לַעֲנֹתוֹ וַאֲנַחְנוּ נִתְּן־לְךָ אִישׁ אֶלֶף וּמֵאָה כֶּסֶף: 6 וַתֹּאמֶר
 דִּלְיָלָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הַגִּידָה־נָא לִי בְמָה כָחוּ גְדוֹל וּבְמָה תֹאסֵר
 לַעֲנוֹתְךָ: 7 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן אִם־יֹאסְרֵנִי בְּשִׁבְעָה יִתְּרִים לָחִים
 אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וְחִלְתִּי וְהִיִּיתִי כְּאַחַד הָאָדָם: 8 וַיַּעֲלוּ־לָהּ סַרְנֵי
 פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יִתְּרִים לָחִים אֲשֶׁר לֹא־חָרְבוּ וַתֹּאסְרֵהוּ בָהֶם:
 9 וְהָאָרֶב יָשָׁב לָהּ בַּחֲדָר וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים עָלִיךָ שִׁמְשׁוֹן
 וַיִּנְתַּק אֶת־הַיִּתְּרִים כַּאֲשֶׁר יִנְתַּק פְּתִיל־הַנְּעֵרֶת בְּהַרְיָחוֹ אֵשׁ וְלֹא
 נוֹדַע כָּחוֹ: 10 וַתֹּאמֶר דִּלְיָלָה אֶל־שִׁמְשׁוֹן הִנֵּה הַתְּלַת בִּי וַתְּדַבֵּר

אלי כזבים עתה הגידה נא לי במה תאסר: 11 ויאמר אליה אם-
אסור יאסרוני בעבתים חדשים אשר לא נעשה בהם מלאכה
וחליתי והייתי כאחד האדם: 12 ותקח דלילה עבתים חדשים
ותאסרוהו בהם ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון והארב ישב
בחדר וינתקם מעל זרעתי כחוט: 13 ותאמר דלילה אל-שמשון
עד-הנה התלת בי ותדבר אלי כזבים הגידה לי במה תאסר
ויאמר אליה אם-תארגי את-שבע מחלפות ראשי עם-המפסכת:
14 ותתקע בידך ותאמר אליו פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו
ויסע את-היתד הארג ואת-המפסכת: 15 ותאמר אליו איך תאמר
אהבתיך ולבך אין אתי זה שלש פעמים התלת בי ולא-הגדת לי
במה כחך גדול: 16 ויהי כי-הציקה לו בדבריה כל-הימים
ותאלצהו ותקצר נפשו למות: 17 ויגדלה את-כל-לבו ויאמר
לה מורה לא-עלה על-ראשי כי-נזיר אלהים אני מבטן אמי אם-
גלחתי וסר ממני כחי וחליתי והייתי ככל-האדם: 18 ותרא
דלילה כי-הגיד לה את-כל-לבו ותשלח ותקרא לסרני פלשתים
לאמר עלו הפעם כי-הגיד לה [לי] את-כל-לבו ועלו אליה סרני
פלשתים ויעלו הכסף בידם: 19 ותישנהו על-ברכיה ותקרא
לאיש ותגלה את-שבע מחלפות ראשו ותחל לענותו ויסר כחו
מעליו: 20 ותאמר פלשתים עליך שמשון ויקץ משנתו ויאמר אצא
כפעם בפעם ואנער והוא לא ידע כי יהיה סר מעליו: 21 ויאחזוהו
פלשתים וינקרו את-עיניו ויורידו אותו עזתה ויאסרוהו בנחשתים
ויהי טוחן בבית האסירים [האסורים]: 22 ויחל שער-ראשו לצמח כאשר
גלח: פ 23 וסרני פלשתים נאספו לזבח וזבח-גדול לדגון
אלהיהם ולשמחה ויאמרו
נתן אלהינו בידנו את שמשון אויבינו:
24 ויראו אתו העם ויהללו את-אלהיהם כי אמרו
נתן אלהינו בידנו את-אויבינו
ואת מחריב ארצנו ואשר הרבה את-חללינו:
25 ויהי כי טוב [כטוב] לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק-לנו ויקראו
לשמשון מבית האסירים [האסורים] ויצחק לפניהם ויעמידו אותו בין
העמודים: 26 ויאמר שמשון אל-הנער המחזיק בידו הניחה אותי
והימשני [והמשני] את-העמדים אשר הבית נכון עליהם ואשען עליהם:
27 והבית מלא האנשים והנשים ושמה כל סרני פלשתים ועל-הנג
כשלישת אלפים איש ואשה הראים בשחוק שמשון: 28 ויקרא
שמשון אליהוה ויאמר אדני יהוה זכרני נא וחזקני נא אך הפעם
הזה האלהים ואנקמה נקם-אחת משתי עיני מפלשתים: 29 וילפת
שמשון את-שני | עמודי התוף אשר הבית נכון עליהם ויסמך
עליהם אחד בימינו ואחד בשמאלו: 30 ויאמר שמשון תמות נפשי
עם-פלשתים ויט בכח ויפל הבית על-הסרנים ועל-כל-העם

אשר-בו ניהיו המתים אשר המית במותו רבים מאשר המית בחייו:
31 וירדו אחיו וכל-בית אביהו וישאו אתו ויעלו ויקברו אותו בין
צרעה ובין אשתאל בקבר מנוח אביו והוא שפט את-ישראל
עשרים שנה: פ

17:1 ויהי-איש מהר-אפרים ושמו מיכיהו: 2 ויאמר לאמו
אלף ומאה הכסף אשר לקח-לך ואתי וואת[אלת] וגם אמרת באוני
הנה-הכסף אתי אני לקחתיו ותאמר אמו ברוך בני ליהוה:
3 וישב את-אלף ומאה הכסף לאמו ותאמר אמו הקדש הקדשתי
את-הכסף ליהוה מזדי לבני לעשות פסל ומסכה ועתה אשיבנו
לך: 4 וישב את-הכסף לאמו ותקח אמו מאתים כסף ותתנהו
לצורף ויעשהו פסל ומסכה ויהי בבית מיכיהו: 5 והאיש מיכה לו
בית אלהים ויעש אפוד ותרפים ומלא את-יד אחד מבניו ויהי
לו לכהן: 6 בימים ההם אין מלך בישראל איש הישר בעיניו
יעשה: פ 7 ויהי-נער מבית לחם יהודה ממשפחת יהודה
והוא לוי והוא גר-שם: 8 וילך האיש מהעיר מבית לחם יהודה
לגור באשר ימצא ויבא הר-אפרים עד-בית מיכה לעשות דרכו:
9 ויאמר-לו מיכה מאין תבוא ויאמר אליו לוי אנכי מבית לחם
יהודה ואנכי הלך לגור באשר אמצא: 10 ויאמר לו מיכה שבה
עמדי והיה לי לאב ולכהן ואנכי אתן-לך עשרת כסף לימים וערך
בגדים ומחיתך וילך הלוי: 11 ויואל הלוי לשבת את-האיש ויהי
הנער לו כאחד מבניו: 12 וימלא מיכה את-יד הלוי ויהי-לו הנער
לכהן ויהי בבית מיכה: 13 ויאמר מיכה עתה ידעתי כיייטיב יהוה
לי כי היה לי הלוי לכהן: 18:1 בימים ההם אין מלך בישראל
ובימים ההם שבט הדני מבקש-לו נחלה לשבת כי לא-נפלה לו
עד-היום והוא בתוך-שבטי ישראל בנחלה: ס 2 וישלחו
בני-דן ו ממשפחתם חמשה אנשים מקצותם אנשים בני-חיל
מצרעה ומאשתאל לרגל את-הארץ ולחקרה ויאמרו אליהם
לכו חקרו את-הארץ ויבאו הר-אפרים עד-בית מיכה וילינו שם:
3 המה עם-בית מיכה והמה הכירו את-קול הנער הלוי ויסורו שם
ויאמרו לו מי-הביאתך הלם ומה-אתה עשה בזה ומה-לך פה:
4 ויאמר אליהם כזה וכזה עשה לי מיכה וישכרני ואהי-לו לכהן:
5 ויאמרו לו שאל-נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו
הלכים עליה: 6 ויאמר להם הכהן לכו לשלום נכח יהוה דרככם
אשר תלכו-בה: פ 7 וילכו חמשת האנשים ויבאו לישה ויראו
את-העם אשר בקרבה יושבת-לבטח כמשפט צדנים שקט ו
ובטח ואין-מכלים דבר בארץ יורש עזר ורחקים המה מצדנים
ודבר אין-להם עם-אדם: 8 ויבאו אל-אחיהם צרעה ואשתאל
ויאמרו להם אחיהם מה אתם: 9 ויאמרו קומה ונעלה עליהם
כי ראינו את-הארץ והנה טובה מאד ואתם מחשים אל-תעצלו

לִלְכֶת לְבֵא לְרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ: 10 כְּבֹאֲכֶם תָּבֹאוּ | אֶל־עַם בְּטַח
וְהָאָרֶץ רַחֲבַת יָדַימ כִּי־נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּיַדְכֶם מְקוֹם אֲשֶׁר אֵין־שֵׁם
מַחְסוֹר כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר בָּאָרֶץ: 11 וַיִּסְעוּ מִשֶׁם מִמִּשְׁפַּחַת
הַדְּנִי מִצָּרְעָה וּמֵאֲשֶׁתָּאֵל שֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּר כָּלִי מִלְחָמָה: 12 וַיַּעֲלוּ
וַיַּחֲנוּ בְּקִרְיַת יַעֲרִים בִּיהוּדָה עַל־כֵּן קָרְאוּ לַמְּקוֹם הַהוּא מַחֲנֵה־דָן
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַיְהוּה אַחֲרֵי קִרְיַת יַעֲרִים: 13 וַיַּעֲבְרוּ מִשֶׁם הַר־אֶפְרַיִם
וַיָּבֹאוּ עַד־בֵּית מִיכָה: 14 וַיַּעֲנוּ חֲמֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרֵגֶל
אֶת־הָאָרֶץ לֵישׁ וַיֹּאמְרוּ אֶל־אֲחֵיהֶם הַיְדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ בְּבֵתִים הָאֵלֹהִה
אֲפוֹד וְתַרְפִּים וּפָסֶל וּמִסְכָּה וְעֵתָה דַעוּ מַה־תַּעֲשׂוּ: 15 וַיִּסְוּרוּ
שָׁמָּה וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַנָּעַר הַלְוִי בֵּית מִיכָה וַיִּשְׁאַל־לוֹ לְשָׁלוֹם:
16 וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ חֲגוּרִים כָּלִי מִלְחָמָתָם נֹצְבִים פָּתַח הַשַּׁעַר
אֲשֶׁר מִבְּנֵי־דָן: 17 וַיַּעֲלוּ חֲמֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים לְרֵגֶל אֶת־
הָאָרֶץ בָּאוּ שָׁמָּה לְקַחוּ אֶת־הַפָּסֶל וְאֶת־הָאֲפוֹד וְאֶת־הַתַּרְפִּים
וְאֶת־הַמִּסְכָּה וְהַכֹּהֵן נֹצֵב פָּתַח הַשַּׁעַר וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת הָאִישׁ הַחֲגוּר
כָּלִי הַמִּלְחָמָה: 18 וְאֵלֹהִה בָּאוּ בֵּית מִיכָה וַיִּקְחוּ אֶת־פָּסֶל הָאֲפוֹד
וְאֶת־הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַמִּסְכָּה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַכֹּהֵן מַה אַתֶּם עֹשִׂים:
19 וַיֹּאמְרוּ לוֹ הַחֲרַשׁ שִׁים־יָדָךְ עַל־פִּיךָ וְלֵךְ עִמָּנוּ וְהָיָה־לָּנוּ לֵאב
וְלִכְהֵן הַטּוֹב | הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְבֵית אִישׁ אֶחָד אוֹ הַיּוֹתֵךְ כֹּהֵן לְשֶׁבֶט
וְלִמְשַׁפְּחָה בְּיִשְׂרָאֵל: 20 וַיִּטֵּב לֵב הַכֹּהֵן וַיִּקַּח אֶת־הָאֲפוֹד וְאֶת־
הַתַּרְפִּים וְאֶת־הַפָּסֶל וַיָּבֹא בְּקֶרֶב הָעַם: 21 וַיִּפְּנוּ וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁמֹו אֶת־
הַטָּף וְאֶת־הַמִּקְנֵה וְאֶת־הַכְּבוֹדָה לְפָנֵיהֶם: 22 הָמָּה הִרְחִיקוּ מִבֵּית
מִיכָה וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵתִים אֲשֶׁר עִם־בֵּית מִיכָה גִזְעָקוּ וַיִּדְבְּקוּ
אֶת־בְּנֵי־דָן: 23 וַיִּקְרְאוּ אֶל־בְּנֵי־דָן וַיִּסְבּוּ פָּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ לְמִיכָה
מַה־לָּךְ כִּי נִזְעַקְתָּ: 24 וַיֹּאמֶר אֶת־אֱלֹהִי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לְקַחְתֶּם וְאֶת־
הַכֹּהֵן וַתֵּלְכוּ וּמַה־לִּי עוֹד וּמַה־זֶּה תֹאמְרוּ אֵלַי מַה־לָּךְ: 25 וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו בְּנֵי־דָן אֶל־תִּשְׁמַע קוֹלְךָ עִמָּנוּ פֶּן־יִפְגְּעוּ בְּכֶם אֲנָשִׁים מְרִי נֶפֶשׁ
וְאִסְפְּתָה נַפְשֶׁךָ וּנְפֹשׁ בֵּיתְךָ: 26 וַיֵּלְכוּ בְּנֵי־דָן לְדַרְכָּם וַיֵּרָא מִיכָה
כִּי־חָזְקִים הָמָּה מִמָּנוּ וַיִּפֵּן וַיֵּשֶׁב אֶל־בֵּיתוֹ: 27 וְהָמָּה לְקַחוּ
אֶת־אֲשֶׁר־עָשָׂה מִיכָה וְאֶת־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר הָיָה־לוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־לֵישׁ עַל־
עַם שֶׁקֵט וּבִטָּח וַיִּכּוּ אוֹתָם לְפִי־חֶרֶב וְאֶת־הָעִיר שָׂרְפוּ בָאֵשׁ:
28 וְאֵין מִצִּיל כִּי רַחוּקָה־הִיא מִצִּידוֹן וְדָבָר אֵין־לָהֶם עִם־אָדָם
וְהִיא בְּעַמֵּק אֲשֶׁר לְבֵית־רַחוֹב וַיִּבְנוּ אֶת־הָעִיר וַיִּשְׁבּוּ בָּהּ: 29 וַיִּקְרְאוּ
שֵׁם־הָעִיר דָּן בְּשֵׁם דָּן אֲבִיהֶם אֲשֶׁר יוֹלֵד לְיִשְׂרָאֵל וְאוֹלָם לֵישׁ
שֵׁם־הָעִיר לְרֵאשִׁינָה: 30 וַיִּקְיְמוּ לָהֶם בְּנֵי־דָן אֶת־הַפָּסֶל וַיְהוֹנָתָן בֶּן־
גֵּרְשֵׁם בֶּן־מְנַשֶּׁה הוּא וּבְנָיו הָיוּ כַהֲנִים לְשֶׁבֶט הַדְּנִי עַד־יּוֹם גְּלוֹת
הָאָרֶץ: 31 וַיִּשְׁמֹו לָהֶם אֶת־פָּסֶל מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה כָּל־יְמֵי הַיּוֹת
בֵּית־הָאֱלֹהִים בְּשֵׁלָה: פ

19:1 וַיְהִי בְיָמֵים הָהֵם וּמֶלֶךְ אֵין בְּיִשְׂרָאֵל וַיְהִי | אִישׁ לְוִי גֵר
בְּיַרְכְתֵי הַר־אֶפְרַיִם וַיִּקַּח־לוֹ אִשָּׁה פִילְגֶשׁ מִבֵּית לַחֵם יְהוּדָה:

2 ותזנה עליו פילגשו ותלך מאתו אל־בית אביו אל־בית לחם
 יהודה ותהי־שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויָקָם אישה וילך אחריה
 לדבר על־לבה להשיבו [להשיבה] ונערו עמו וצמד חמורים ותביאהו בית
 אביו ויראהו אבי הנערה וישמח לקראתו: 4 ויחזקבו חתנו אבי
 הנערה וישב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי
 ביום הרביעי וישכימו בבקר ויקם ללכת ויאמר אבי הנערה אל־
 חתנו סעד לבך פת־לחם ואחר תלכו: 6 וישבו ויאכלו שניהם
 יחדו וישתו ויאמר אבי הנערה אל־האיש הוא־לא ולין ויטב לבך:
 7 ויקם האיש ללכת ויפצרו־בו חתנו וישב וילן שם: 8 וישכם
 בבקר ביום החמישי ללכת ויאמר אבי הנערה סעד־נא לבבך
 והתמהמהו עד־נשות היום ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש ללכת
 הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אבי הנערה הנה נא רפה היום
 לערב לינו־נא הנה חנות היום לין פה ויִיטב לבבך והשכמתם
 מחר לדרךכם והלכת לאהלך: 10 ולא־אבה האיש ללון ויקם
 וילך ויבא עד־נכח יבוס היא ירושלם ועמו צמד חמורים חבושים
 ופילגשו עמו: 11 הם עם־יבוס והיום רד מאד ויאמר הנער
 אל־אדניו לכה־נא ונסורה אל־עיר־היבוס הזאת ונלין בה:
 12 ויאמר אליו אדניו לא נסור אל־עיר נכרי אשר לא־מבני
 ישראל הנה ועברנו עד־גבעה: 13 ויאמר לנערו לך ונקרבה
 באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 14 ויעברו וילכו ותבא
 להם השמש אצל הגבעה אשר לבנימן: 15 ויסרו שם לבוא ללון
 בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה
 ללון: 16 והנה איש זקן בא מן־מעשהו מן־השדה בערב והאיש
 מהר אפרים והוא־גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני: 17 וישא
 עיניו וירא את־האיש הארח ברחב העיר ויאמר האיש הזקן אנה
 תלך ומאין תבוא: 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית־לחם יהודה
 עד־ירכתי הר־אפרים משם אנכי ואלך עד־בית לחם יהודה
 ואת־בית יהודה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה: 19 וגם־
 תבן גם־מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש־לי ולאמתך ולנער
 עם־עבדיך אין מחסור כל־דבר: 20 ויאמר האיש הזקן שלום
 לך רק כל־מחסוריך עלי רק ברחוב אל־תלן: 21 ויביאהו לביתו
 ויבול [ויבל] לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו: 22 הנה
 מיטיבים את־לבם והנה אנשי העיר אנשי בני־בליעל נסבו את־
 הבית מתדפקים על־הדלת ויאמרו אל־האיש בעל הבית הזקן
 לאמר הוצא את־האיש אשר בא אל־ביתך ונדענו: 23 ויצא
 אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל־אחי אל־תרעו נא
 אחרי אשר בא האיש הזה אל־ביתי אל־תעשו את־הנבלה הזאת:
 24 הנה בתי הבתולה ופילגשהו אוציאה־נא אותם וענו אותם ועשו
 להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת:

25 ולא־אָבוּ הָאֲנָשִׁים לְשָׁמֵעַ לוֹ וַיַּחֲזֹק הָאִישׁ בְּפִילִגְשׁוֹ וַיֵּצֵא אֹלֵיהֶם
 הַחוּץ וַיִּדְעוּ אֹתָהּ וַיַּתְעַלְלוּ בָּהּ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר וַיִּשְׁלַחוּהָ
 בַּעֲלוֹת [כַּעֲלוֹת] הַשָּׁחַר: 26 וַתֵּבֵא הָאִשָּׁה לַפְּנוֹת הַבֹּקֶר וַתִּפְּלֵ פֶתַח בַּיִת־
 הָאִישׁ אֲשֶׁר־אֲדוּנֶיהָ שָׁם עַד־הָאֹר: 27 וַיִּקָּם אֲדוּנֶיהָ בַּבֹּקֶר וַיִּפְּתַח
 דַּלְתוֹת הַבַּיִת וַיֵּצֵא לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ וַהֲנִיחָהּ הָאִשָּׁה פִּילִגְשׁוֹ נִפְלֵת פֶּתַח
 הַבַּיִת וַיִּדְיָהּ עַל־הַסֶּף: 28 וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וּנְלַכְהָ וְאִין עֲנֵה וַיִּקְחָהּ
 עַל־הַחֲמוֹר וַיִּקָּם הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לַמְּקוֹמוֹ: 29 וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּקַּח אֶת־
 הַמֵּאֲכָלֹת וַיַּחֲזֹק בְּפִילִגְשׁוֹ וַיַּנְתְּחָהּ לַעֲצָמֶיהָ לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר נִתְחָיִם
 וַיִּשְׁלַחָהּ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל: 30 וַהֲיָה כָּל־הָרְאָה וְאָמַר לֹא־נִהְיִיתָה
 וְלֹא־נִרְאִיתָה כִּזְאוֹת לַמַּיִם עָלוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה שִׁימוּ־לָכֶם עָלֶיהָ עֲצוֹ וַדְּבֵרוּ: פ 20:1 וַיֵּצֵאוּ כָּל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקְהַל הָעֵדָה כְּאִישׁ אֶחָד לַמִּדְּבָר וְעַד־בָּאָר שֶׁבַע וְאֶרֶץ
 הַגִּלְעָד אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה: 2 וַיִּתְּצֻבוּ פְּנוֹת כָּל־הָעָם כָּל שַׁבְּטֵי
 יִשְׂרָאֵל בַּקֶּהֶל עִם־הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ רִגְלֵי שְׁלֹף
 חָרָב: פ 3 וַיִּשְׁמְעוּ בְּנֵי בְנִימִן כִּי־עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה
 וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ אִיכָּה נִהְיִיתָה הָרַעָה הַזֹּאת: 4 וַיַּעַן הָאִישׁ
 הַלְוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמֶר הַגִּבְעָתָה אֲשֶׁר לְבְנִימִן בְּאִתִּי אֲנִי
 וּפִילִגְשִׁי לְלוּן: 5 וַיִּקְמוּ עָלַי בַּעֲלֵי הַגִּבְעָה וַיִּסְבוּ עָלַי אֶת־הַבַּיִת
 לַיְלָה אוֹתִי דָמוֹ לַהֲרֹג וְאֶת־פִּילִגְשִׁי עִנּוּ וַתִּמַּת: 6 וְאֲחִזּוּ בְּפִילִגְשִׁי
 וַאֲנִתְחָה וְאִשְׁלַחָה בְּכָל־שָׂדֵה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זִמָּה וַנִּבְלָה
 בְּיִשְׂרָאֵל: 7 הִנֵּה כָּלְכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָבוּ לָכֶם דְּבַר וְעֲצֵה הָלָם:
 8 וַיִּקָּם כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד לֹאֹמֵר לֹא נֵלֶךְ אִישׁ לְאֶהְלוֹ וְלֹא נִסּוּר
 אִישׁ לְבֵיתוֹ: 9 וְעַתָּה זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגִּבְעָה עָלֶיךָ בְּגוֹרֵל:
 10 וְלִקְחוּ עִשְׂרֵה אֲנָשִׁים לְמֵאָה לְכָל־שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לְאֶלֶף
 וְאֶלֶף לְרִבְבָּה לְקַחַת צִדָּה לָעָם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאֵם לַגִּבְעָה בְּנִימִן
 כְּכָל־הַנִּבְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל: 11 וַיֹּאסֹף כָּל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל
 אֶל־הָעִיר כְּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים: פ 12 וַיִּשְׁלְחוּ שַׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲנָשִׁים בְּכָל־שַׁבְּטֵי בְּנִימִן לֵאמֹר מָה הָרַעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נִהְיִיתָה
 בָּכֶם: 13 וְעַתָּה תָּנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיעֵל אֲשֶׁר בְּגִבְעָה וּנְמִיתֶם
 וַנִּבְעֶרְהָ רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ [בְּנֵי] בְּנִימִן לְשָׁמֵעַ בְּקוֹל אֲחֵיהֶם
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: 14 וַיֹּאסְפוּ בְּנֵי־בְנִימִן מִן־הָעָרִים הַגִּבְעָתָה לְצֵאת
 לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 15 וַיִּתְּפְקְדוּ בְּנֵי בְּנִימִן בַּיּוֹם הַהוּא
 מִהָעָרִים עֶשְׂרִים וּשְׁשֵׁה אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חָרָב לְבַד מִיִּשְׁבֵי
 הַגִּבְעָה הַתְּפֻקְדוֹ שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחוּר: 16 מְכֹל־הָעָם הַזֶּה
 שֶׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בַּחוּר אֲטֵר יַד־יְמִינוֹ כָּל־זֶה קָלַע בְּאֶבֶן אֶל־
 הַשַּׁעֲרָה וְלֹא יַחֲטֵא: פ 17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפֻקְדוֹ לְבַד מִבְּנֵימִן
 אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חָרָב כָּל־זֶה אִישׁ מִלְחָמָה: 18 וַיִּקְמוּ
 וַיַּעֲלוּ בֵּית־אֵל וַיִּשְׁאַלּוּ בְּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה־לָּנוּ
 בַּתְּחִלָּה לְמִלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְּנִימִן וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוּדָה בַּתְּחִלָּה:

19 וַיִּקְרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּבֶּקֶר וַיַּחֲנוּ עַל־הַגְּבֻעָה: פ 20 וַיֵּצֵא
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם אִישׁ־יִשְׂרָאֵל
 מִלְחָמָה אֶל־הַגְּבֻעָה: 21 וַיֵּצֵאוּ בְנֵי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִן־הַגְּבֻעָה וַיִּשְׁחִיתוּ
 בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה: 22 וַיִּתְחַזַּק
 הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְפּוּ לַעֲרֹךְ מִלְחָמָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָרְכוּ שָׁם
 בַּיּוֹם הַרְּאִשׁוֹן: 23 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּבְכּוּ לִפְנֵי־יְהוָה עַד־הָעֶרֶב
 וַיִּשְׁאַלּוּ בִיהוָה לֵאמֹר הַאֲוֹסִיף לְגִשֵׁת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְנֵי־אָחִי
 וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ אֵלָיו: פ 24 וַיִּקְרְבוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: 25 וַיֵּצֵא בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְקִרְאתָם וּמִן־הַגְּבֻעָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
 וַיִּשְׁחִיתוּ בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁמֹנֶת עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה כָּל־אֱלֹהֵי
 שְׁלֹפֵי חָרֶב: 26 וַיַּעֲלוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל־הָעָם וַיָּבֹאוּ בֵּית־אֵל
 וַיִּבְכּוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה וַיִּצְוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא עַד־הָעֶרֶב וַיַּעֲלוּ
 עֹלוֹת וּשְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה: 27 וַיִּשְׁאַלּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בִּיהוָה וְשֵׁם
 אַרְוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים בַּיָּמִים הָהֵם: 28 וַפִּינַחֶס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן
 עַמֵּד וּלְפָנָיו בַּיָּמִים הָהֵם לֵאמֹר הַאֲוֹסִיף עוֹד לְצֵאת לַמִּלְחָמָה עִם־
 בְּנֵי־בְנֵי־אָחִי אִם־אֶחָדֵל וַיֹּאמֶר יְהוָה עָלוּ כִּי מָחָר אֶתְנֶנּוּ בַיָּדָי:
 29 וַיִּשֶׁם יִשְׂרָאֵל אַרְבִּים אֶל־הַגְּבֻעָה סָבִיב: פ 30 וַיַּעֲלוּ בְנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיַּעֲרֹכוּ אֶל־הַגְּבֻעָה כַּפְּעַם
 כַּפְּעַם: 31 וַיֵּצֵאוּ בְנֵי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְקִרְאת הָעָם הַנִּתְקָן מִן־הָעִיר וַיַּחֲלוּ
 לְהַכּוֹת מֵהָעָם חֲלָלִים כַּפְּעַם וּכְפָעַם בַּמַּסְלּוֹת אֲשֶׁר אַחַת עָלָה
 בֵּית־אֵל וְאַחַת גְּבַעְתָּה בַשָּׂדֶה כְּשֵׁלְשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל: 32 וַיֹּאמְרוּ
 בְּנֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְנָפִים הֵם לִפְנֵינוּ כַּבְּרָאשִׁנָּה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָמְרוּ נְנוּסָה
 וַנִּתְקַנְהוּ מִן־הָעִיר אֶל־הַמַּסְלּוֹת: 33 וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ מִמְּקוֹמוֹ
 וַיַּעֲרֹכוּ בַּבַּעַל תָּמָר וְאַרְבַּי מִגִּיחַ מִמְּקוֹמוֹ מִמְּעַרְה־גִבְעָה:
 34 וַיָּבֹאוּ מִנְּגַד לְגֻבְעָה עֶשְׂרֵת אֲלָפִים אִישׁ בַּחֹר מְכַל־יִשְׂרָאֵל
 וְהַמִּלְחָמָה כַּבְּדָה וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי־נִגְעַת עָלֵיהֶם הָרַעָה: פ
 35 וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחִיתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּבְנֵי־
 בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַהוּא עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה אֶלֶף וּמֵאָה אִישׁ כָּל־אֱלֹהֵי חָרֶב:
 36 וַיִּרְאוּ בְנֵי־בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי נִגְפוּ וַיִּתְּנוּ אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מְקוֹם לְבְנֵי־
 כִּי בָטְחוּ אֶל־הָאָרֶב אֲשֶׁר שָׁמוּ אֶל־הַגְּבֻעָה: 37 וְהָאָרֶב הַחִישׁוּ
 וַיִּפְשְׁטוּ אֶל־הַגְּבֻעָה וַיִּמְשְׁךְ הָאָרֶב וַיִּךְ אֶת־כָּל־הָעִיר לִפְנֵי־חָרֶב:
 38 וְהַמּוֹעֵד הָיָה לְאִישׁ יִשְׂרָאֵל עִם־הָאָרֶב הָרַב לְהַעֲלוֹתָם מִשָּׂאת
 הָעֵשֶׂן מִן־הָעִיר: 39 וַיִּהְיֶה אִישׁ־יִשְׂרָאֵל בַּמִּלְחָמָה וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לְהַכּוֹת חֲלָלִים בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל כְּשֵׁלְשִׁים אִישׁ כִּי אָמְרוּ אֵךְ נִגּוּף
 נִגַּף הוּא לִפְנֵינוּ כַּמִּלְחָמָה הַרְּאִשִׁינָּה: 40 וְהַמַּשָּׂאת הַחֲלָה לְעֹלוֹת
 מִן־הָעִיר עֲמוּד עֵשֶׂן וַיִּפֹּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַהֲנִה עָלָה כָּל־לַיְלָה הָעִיר
 הַשְּׁמַיְמָה: 41 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הִפִּיךְ וַיִּבְהַל אִישׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי רָאָה כִּי־
 נִגְעָה עָלָיו הָרַעָה: 42 וַיִּפְּנוּ לִפְנֵי אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־דֶּרֶךְ הַמַּדְבָּר
 וְהַמִּלְחָמָה הִדְבִּי קָתְהוּ וְאֲשֶׁר מֵהָעִירִים מִשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ:

43 כִּתְרוֹ אֶת־בְּנֵי־מִן הַרְדִּיפָהוּ מְנוּחָה הַדְרִיכָהוּ עַד נֹכַח הַגְּבֻעָה
מִמְזֻרַח־שָׁמֶשׁ: 44 וַיִּפְּלוּ מִבְּנֵי־מִן שְׁמֹנֶה־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ אֶת־
כָּל־אֱלֹהֵי אַנְשֵׁי־חֵיל: 45 וַיִּפְּנוּ וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֹלֶע הַרְמוֹן
וַיַּעֲלֵלוּהוּ בַמַּסְלֹת חֲמֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ וַיִּדְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד־גִּדְעָם
וַיָּכּוּ מִמֶּנּוּ אֲלָפִים אִישׁ: 46 וַיְהִי כָל־הַנִּפְלִיִּם מִבְּנֵי־מִן עֹשְׂרִים וַחֲמֹשֶׁה
אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרַב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי אַנְשֵׁי־חֵיל: 47 וַיִּפְּנוּ
וַיִּנְסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֹלֶע הַרְמוֹן שֶׁשׁ מְאוֹת אִישׁ וַיִּשְׁבוּ בְּסֹלֶע רְמוֹן
אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים: 48 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי בְנֵי־מִן וַיָּכּוּם לְפִי־
חָרַב מֵעִיר מֵתָם עַד־בְּהֵמָה עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַם כָּל־הָעֲרִים
הַנִּמְצָאוֹת שֶׁלְּחוֹ בָּאֵשׁ: פ

21:1 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִשְׁבַּע בַּמִּצְפָּה לֵאמֹר אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא־יִתֵּן בְּתוֹ
לְבְנֵי־מִן לְאִשָּׁה: 2 וַיָּבֹא הָעָם בֵּית־אֵל וַיִּשְׁבוּ שָׁם עַד־הָעֶרֶב לִפְנֵי
הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ בְּכִי גָדוֹל: 3 וַיֹּאמְרוּ לָמָּה יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הֵיטָה זֹאת בְּיִשְׂרָאֵל לְהַפְקֵד הַיּוֹם מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁבֶט אֶחָד:
4 וַיְהִי מִמְּחֻרַת וַיִּשְׁכְּמוּ הָעָם וַיִּבְנוּ־שָׁם מִזְבֵּחַ וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וּשְׁלָמִים:
פ 5 וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִי אֲשֶׁר לֹא־עָלָה בְּקִהְלִי מִכָּל־שִׁבְטֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה כִּי הִשְׁבִּיעָה הַגְּדוּלָּה הֵיטָה לְאֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־
יְהוָה הַמִּצְפָּה לֵאמֹר מוֹת יוֹמָת: 6 וַיִּנְחְמוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־בְּנֵי־מִן
אֲחָיו וַיֹּאמְרוּ נִגְדַע הַיּוֹם שֶׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל: 7 מִה־נַּעֲשֶׂה לָהֶם
לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים וְאֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בַיהוָה לְבִלְתִּי תֵת לָהֶם מִבְּנוֹתֵינוּ
לְנָשִׁים: 8 וַיֹּאמְרוּ מִי אֶחָד מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא־עָלָה אֶל־יְהוָה
הַמִּצְפָּה וְהִנֵּה לֹא בָא־אִישׁ אֶל־הַמִּחְנֶה מִיָּבֵישׁ גִּלְעָד אֶל־הַקֵּהֶל:
9 וַיִּתְּפֹקֵד הָעָם וְהִנֵּה אֵין־שָׁם אִישׁ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד: 10 וַיִּשְׁלַחוּ־
שָׁם הָעֵדָה שְׁנַיִם־עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ מִבְּנֵי חֵיל וַיִּצְווּ אוֹתָם לֵאמֹר לָכוּ
וְהַכִּיתֶם אֶת־יוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד לְפִי־חָרַב וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף: 11 וְזֶה
הַדְּבָר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כָל־זָכָר וְכָל־אִשָּׁה יִדְעַת מִשְׁכַּב־זָכָר תַּחֲרִימוּ:
12 וַיִּמְצְאוּ מִיּוֹשְׁבֵי יָבֵשׁ גִּלְעָד אַרְבַּע מְאוֹת נַעֲרָה בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־
יָדְעָה אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל־הַמִּחְנֶה שֶׁלָּהּ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן: 13 וַיִּשְׁלַחוּ כָל־הָעֵדָה וַיִּדְבְּרוּ אֶל־בְּנֵי בְנֵי־מִן אֲשֶׁר
בְּסֹלֶע רְמוֹן וַיִּקְרְאוּ לָהֶם שְׁלוֹם: 14 וַיָּשֶׁב בְּנֵי־מִן בְּעֵת הַהִיא וַיִּתְּנוּ
לָהֶם הַנָּשִׁים אֲשֶׁר חָיו מִנְּשֵׁי יָבֵשׁ גִּלְעָד וְלֹא־מִצְאוּ לָהֶם כֵּן:
15 וְהָעָם נָחַם לְבְנֵי־מִן כִּי־עָשָׂה יְהוָה פֶּרֶץ בְּשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: 16 וַיֹּאמְרוּ
זִקְנֵי הָעֵדָה מִה־נַּעֲשֶׂה לְנוֹתְרִים לְנָשִׁים כִּי־נִשְׁמְדָה מִבְּנֵי־מִן אִשָּׁה:
17 וַיֹּאמְרוּ יִרְשֶׁת פְּלִיטָה לְבְנֵי־מִן וְלֹא־יִמְחָה שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל:
18 וְאֲנַחְנוּ לֹא נוֹכַל לְתַת־לָהֶם נָשִׁים מִבְּנוֹתֵינוּ כִּי־נִשְׁבַּעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אֲרוּר נָתַן אִשָּׁה לְבְנֵי־מִן: 19 וַיֹּאמְרוּ הִנֵּה חַג־יְהוָה
בְּשָׁלוֹ מִיָּמִים וַיְמַיְמָה אֲשֶׁר מִצְפּוֹנָה לְבֵית־אֵל מְזֻרְחָה הַשָּׁמֶשׁ
לְמַסְלָה הָעֹלָה מִבֵּית־אֵל שְׁכֵמָה וּמִגֹּב לְלִבְנוֹהָ: 20 וַיִּצְוּ [וַיִּצְווּ] אֶת־בְּנֵי
בְּנֵי־מִן לֵאמֹר לָכוּ וְאַרְבַּתֶּם בְּכַרְמֵי: 21 וַרְאִיתֶם וְהִנֵּה אִם־יִצְאוּ

בנות-שילו' לחול במחלות ויצאתם מן-הכרמים וחטפתם לכם
איש אשתו מבנות שילו' והלכתם ארץ בנימן: 22 והיה כי-יבאו
אבותם או אחיהם לרוב [לרוב] ואלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי
לא לקחנו איש אשתו במלחמה כי לא אתם נתתם להם כעת
האשמו: 23 ויעשו-כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן-
המחללות אשר גזלו וילכו וישבו אל-נחלתם ויבנו את-הערים
וישבו בהם: 24 ויתהלכו משם בני-ישראל בעת ההיא איש לשבטו
ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו: 25 בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיניו יעשה: